

มหาวิทยาลัยโลไฟคริสเตียน

หลักสูตรการเรียน

วิชา หลักการแห่งความเชื่อ

สอนโดย อัครทูต พอล ช่าง

วัตถุประสงค์ของวิชา

เพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคงในหลักการที่เป็นพื้นฐานต่างๆของความเชื่อ ด้วยการเน้นที่แนวทางตามพระคัมภีร์ เพื่อจะพัฒนาความเชื่อที่เพิ่มขึ้นอยู่เสมอในพระเจ้า

หน่วยกิต

วิชานี้มี 3 หน่วยกิต

ตำรา

ชื่อ
ยิ่งกว่าผู้พิชิต

ผู้เขียน
เทอร์รี่ ไมล์

ข้อกำหนดของวิชา:

1. อ่านตำราที่ได้กำหนดไว้
2. ฟังหรือดูวิดีโอบันทึกการสอน
3. เขียนวิจารณ์หนังสือ
4. สอบ

การให้คะแนน:

1. การเขียนวิจารณ์หนังสือ	20 คะแนน
2. การสอบ	80 คะแนน

ตอนที่ 1

ความเข้าใจเรื่องหลักการของความเชื่อที่ซึ่งเราจะได้รับความเชื่อที่เพิ่มขึ้นเสมอๆ

I. บทนำ

ก. คำถาม: ทำไมเราจำเป็นต้องมีความเชื่อ?

1. พระเยซูบอกให้เรามีความเชื่อ

มาระโก 11:22 – พระเยซูจึงตรัสตอบพวกสาวกว่า “จงมีความเชื่อในพระเจ้า” [ตามตัวอักษรคือ “จงมีความเชื่อของพระเจ้า”]

ก) ความเชื่อทั้งหมดเป็นของประทานจากพระเจ้าที่มอบให้แก่เราเมื่อเราตริตรองพระวาจาของพระองค์ ดังนั้นความเชื่อทั้งหมดก็มาจากพระเจ้าและสามารถถูกเรียกว่า “ความเชื่อของพระเจ้า” ได้

2. เรารอดโดยความเชื่อ

เอเฟซัส 2:8, 9 – เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณ โดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า

โรม 1:16 – ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน แล้วพวกกรีกด้วย

3. เราได้รับบัพติศมาในพระวิญญูณบริสุทธิด้วยความเชื่อ

กิจการ 2:38 – เปโตรจึงกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ให้หมดทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านทั้งหลาย แล้วพวกท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญูณบริสุทธิ”

กาลาเทีย 3:14 – เพื่อพรของอับราฮัมจะได้มาถึงบรรดาคนต่างชาติ ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระวิญญูณตามพระสัญญาโดยความเชื่อ

ก) พระสัญญาเกี่ยวกับพระวิญญูณรวมถึงทั้งการทรงสถิตของพระองค์ในใจและชีวิตของเราและพระสัญญาที่เป็นพันธสัญญาทุกอย่างที่พระวิญญูณบริสุทธิเปิดเผยแก่เรา

4. เราได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

โรม 1:17 – เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้น ความชอบธรรมซึ่งเกิดมาจากพระเจ้านั้นได้สำแดงออกโดยความเชื่อ และเพื่อความเชื่อ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ”

โรม 3:22 – คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งปรากฏโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ แก่ทุกคนที่เชื่อ โดยไม่ทรงถือว่าเขาแตกต่างกัน

ดู: กาลาเทีย 5:5; ฟิลิปปี 3:9; โรม 9:30

5. เราถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

โรม 3:28, 30 – เพราะเราเห็นว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็โดยอาศัยความเชื่อ นอกเหนือการประพฤติตามธรรมบัญญัติ...เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียว และพระองค์ทรงทำให้คนที่เข้าสู่หน้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ และทำให้คนที่ไม่เข้าสู่หน้เป็นคนชอบธรรมก็ทางความเชื่อเหมือนกัน

ดู: กาลาเทีย 2:16; โรม 5:1

6. เรามีสันติสุขโดยความเชื่อ

โรม 5:1 – เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

7. เรามีทางเข้าไปสู่พระคุณของพระเจ้าโดยความเชื่อ

โรม 5:2 – โดยทางพระองค์เราจึงเข้ามาอยู่ในรั้วพระคุณนี้ และเราชื่นชมยินดีในความหวังว่าจะได้มีส่วนในพระสิริของพระเจ้า

8. เราได้รับการรักษาโดยความเชื่อ

มัทธิว 9:22 – พระเยซูทรงเหลียวหลังทอดพระเนตรเห็นเข้า จึงตรัสว่า “ลูกหญิงเอ๋ย จงชื่นใจเถิด ที่หายโรคนั้นก็เพราะลูกเชื่อ” นับตั้งแต่นั้น ผู้หญิงนั้นก็หายป่วยเป็นปกติ

มัทธิว 9:29 – แล้วพระองค์ทรงตะคองนัยน์ตาของเขา ตรัสว่า “ให้ไปไปตามความเชื่อของพวกเขาเถิด”

ดู: มาระโก 10:52; ลูกา 17:19

9. เราได้รับความเจริญรุ่งเรืองโดยความเชื่อ

3 ยอห์น 2 – ท่านที่รัก ข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้ท่านมีความสุขกายแข็งแรง และมีความสุขความเจริญทุกอย่าง ดังที่จิตวิญญาณของท่านกำลังเจริญอยู่นั้น

10. เราทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยโดยความเชื่อ

ฮีบรู 11:6 – แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้านั้น ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์

11. เรามีหัวใจที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ

กิจการ 15:9 – พระองค์ไม่ทรงถือเราถือเขา แต่ทรงชำระใจพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ

12. เราได้รับการชำระให้เป็นธรรมิกชนโดยความเชื่อ

กิจการ 26:18 – “ไปเปิดตาของพวกเขาเพื่อให้พวกเขาหันจากความมืดมาหาความสว่าง จากอำนาจของซาตานมาหาพระเจ้า เพื่อให้พวกเขาได้รับการอภัยบาป และมีส่วนอยู่ท่ามกลางคนที่ได้รับการชำระให้เป็นธรรมิกชนโดยความเชื่อในตัวเรา”

13. ความชอบธรรมของเราถูกสำแดงออกมา จากความเชื่อไปสู่ความเชื่อ

โรม 1:17 – เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้น ความชอบธรรมซึ่งเกิดมาจากพระเจ้านั้นได้สำแดงออกโดยความเชื่อ และเพื่อความเชื่อ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ”

- ก) สิ่งนี้บ่งบอกว่าเมื่อเราเพิ่มขึ้นในระดับที่สูงขึ้นแห่งความเชื่อของเรา เราก็เพิ่มขึ้นในความลึกแห่งความเข้าใจของเราถึงสถานภาพที่ถูกต้องของเรากับพระเจ้า
14. เรามีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ
กาลาเทีย 3:11 – เป็นที่แน่ชัดว่า ไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าด้วย
ธรรมบัญญัติได้เลย เพราะว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ”
ฮีบรู 10:38 – แต่คนชอบธรรมของเรานั้นจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ และถ้าเขาหันกลับ
เราจะไม่มี ความพอใจในคนนั้นเลย
15. เราขึ้นหยัดด้วยความเชื่อ
โรม 11:20 – ถูกแล้ว พวกเขาถูกหักออก ก็เพราะเขาไม่เชื่อ แต่ที่ท่านอยู่ได้ก็เพราะความเชื่อเท่านั้น
อย่าเย่อหยิ่งไปเลยแต่จงเกรงกลัว
2 โครินธ์ 1:24 – เราไม่ได้เป็นนายบังคับความเชื่อของท่าน แต่เป็นผู้ร่วมงานกับพวกท่าน เพื่อให้
ท่านได้รับความชื่นชมยินดี เพราะว่าพวกท่านตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อแล้ว
16. เราดำเนินด้วยความเชื่อ
2 โครินธ์ 5:7 – เพราะว่าเราดำเนินด้วยความเชื่อ ไม่ใช่โดยสิ่งที่มองเห็น
17. เราเป็นบุตรของพระเจ้าด้วยความเชื่อ
กาลาเทีย 3:26 – เพราะว่าพวกท่านทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้าด้วยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
18. พระคริสต์ทรงสถิตในใจเราด้วยความเชื่อ
เอเฟซัส 3:17 – ให้พระคริสต์ประทับในใจของท่านโดยทางความเชื่อ ให้ท่านได้หยั่งรากและตั้งมั่น
อยู่ในความรัก
19. เรารับสิ่งต่างๆเพื่อคนอื่นด้วยความเชื่อ
มัทธิว 8:10, 13 – เมื่อพระเยซูทรงได้ยินดังนั้นก็ประหลาดพระทัยนัก ตรัสกับบรรดาคนที่ตาม
พระองค์ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่เคยพบศรัทธาที่ไหนดีกว่าท่านนี้แม้ใน
อิสราเอล”... แล้วพระเยซูจึงตรัสกับนายร้อยว่า “จงกลับบ้านเถิด ท่านมีศรัทธาแล้ว จงได้ผลตาม
ศรัทธานั้น” ในทันใดนั้นเอง บ่าวของเขาก็หายเป็นปกติ
มัทธิว 15:28 – แล้วพระเยซูตรัสตอบนางว่า “หญิงเอ๋ย ความเชื่อของท่านก็มาก ให้เป็นไปตามความ
ต้องการของท่านเถิด” แล้วลูกสาวของนางก็หายเป็นปกติตั้งแต่นั้น
20. เราได้รับพระสัญญาต่างๆ เป็นมรดกด้วยความเชื่อ
ฮีบรู 6:12 – เพื่อไม่ให้พวกท่านเป็นคนเลื่อยช้า แต่ให้เลียนแบบคนเหล่านั้นที่โดยทางความเชื่อและ
ความอดทน จึงได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้เป็นมรดก
21. อะไรก็ตามที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อคือ ความบาป
โรม 14:23 – แต่คนที่มีความสงสัยอยู่นั้น ถ้าหากินก็มีความผิด เพราะเขาไม่ได้กินตามที่ตนเชื่อ
ทั้งนี้เพราะการกระทำใดๆ ที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น
22. เรามีชัยเหนือโลกด้วยความเชื่อ

1 ยอห์น 5:4 – เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยเหนือโลก และความเชื่อของเรานี้แหละเป็นชัยชนะที่มีชัยเหนือโลก

23. โดยความเชื่อในพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้า เรากลายมาเป็น “ผู้รับส่วน” ในสภาพของพระเจ้า
2 เปโตร 1:2-4 – ขอพระคุณและสันติสุขจงเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลายยิ่งขึ้น โดยการรู้จักพระเจ้า และพระเยซูของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา ที่จำเป็นต่อชีวิตและต่อการดำเนินตามทางพระเจ้า โดยการรู้จักพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยพระสิริและคุณธรรมของพระองค์เอง โดยสิ่งเหล่านี้พระองค์จึงได้ประทานพระสัญญาอันล้ำค่าและยิ่งใหญ่แก่เรา เพื่อว่าโดยพระสัญญาเหล่านี้ พวกท่านจะพ้นจากความเสื่อมทรามที่มีอยู่ในโลกอันเกิดจากความปรารถนาชั่ว และจะมีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า
24. โดยความเชื่อ เราก็ออกอย่างที่พระเจ้าพูด คือ “เรียกสิ่งที่ไม่ให้มีขึ้น”
โรม 4:17 – ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เราได้ให้เจ้าเป็นบิดาของชนหลายชาติ” เฉพาะพระพักตร์พระองค์ที่ท่านเชื่อ คือพระเจ้าผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนที่ตายแล้ว และทรงเรียกสิ่งที่ยังไม่ได้เกิด ให้มีขึ้น
25. เราจำเป็นต้องมีความเชื่อเพื่อทำหน้าที่ของเราให้สำเร็จ – แม้กระทั่งเราตายโดยความเชื่อ พระคัมภีร์ได้พูดถึงวีระบุรุษหลายคนตายไปในขณะที่ยังมีความเชื่ออยู่ “มีความเชื่อมั่น”
ฮีบรู 11:13 – คนเหล่านี้ทั้งหมดตายในขณะที่ยังมีความเชื่ออยู่ และยังไม่ได้รับสิ่งต่างๆ ที่ทรงสัญญาไว้ แต่พวกเขาก็สังเกตเห็นแต่ไกลและรอรับด้วยใจยินดี และยอมรับว่าพวกเขาเป็นคนแปลกถิ่นที่ท่องเที่ยวไปในโลก

ข. คำตอบ: เราจำเป็นต้องมีความเชื่อสำหรับทุกๆ ด้านของชีวิต

1. เราต้องการความเชื่อเพื่อรับความรอด และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
2. เราต้องการความเชื่อเพื่อรับรู้ถึงฐานะที่ถูกด้อยของเรากับพระเจ้า และความสามารถของเราที่จะเข้าหาพระที่นั่งแห่งพระคุณอย่างกล้าหาญ
3. เราต้องการความเชื่อเพื่อดำเนินชีวิตในการมีสุขภาพดี ในความมั่งคั่ง ในชัยชนะ และในสันติสุขของพระเจ้า
4. เราต้องการความเชื่อเพื่อให้พระเจ้าพอพระทัยในชีวิตของเราแห่งการชำระให้บริสุทธิ์และการเชื่อฟัง บรรลุจุดประสงค์ที่พระเจ้ามีสำหรับเราในฐานะลูกแท้จริงของพระเจ้าและแม้กระทั่งตายด้วยความเชื่อ

ค. พระวาทะของพระเจ้าเป็นแหล่งสำหรับความเชื่อของผู้เชื่อ

1. พระวาทะที่ถูกบันทึกไว้ของพระเจ้า คือ เราศึกษาพระคัมภีร์
2 ทิโมธี 3:16 – พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการตรึงใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม

2. พระวาระที่ดำรงอยู่ของพระเจ้า คือ เรามองดูพระเยซู
ฮีบรู 12:2 – โดยจับตามองที่พระเยซูผู้เบิกทางความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อแน่นสมบูรณ์
3. นี่คือการแตกต่างหลักระหว่างความเชื่ออย่างมนุษย์และความเชื่ออย่างพระคัมภีร์
 - 3.1 ความเชื่ออย่างมนุษย์ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของเรา ดวงอาทิตย์จะขึ้นในวันพรุ่งนี้ ฤดูกาลจะเปลี่ยน
 - 3.2 ความเชื่ออย่างพระคัมภีร์ขึ้นอยู่กับความจริงแห่งพระวาระของพระเจ้าที่จะไม่เปลี่ยนแปลง

II. คำนิยามของคำว่า “ความเชื่อ” ตามพระคัมภีร์

ก. ฮีบรู 11:1 – ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่หวังไว้ เป็นความแน่ใจในสิ่งที่มองไม่เห็น

1. ความเชื่อ — [ภาษากรีก] πίστις 4102 pistis {พิส-ทิส}: การ โน้มหน้าหรือความเชื่อมั่นอันหนักแน่นที่ขึ้นอยู่กับ การได้ยืนยัน
 - 1.1 ยังแปลได้อีกว่า ความเชื่อถือหรือการชักชวน
 - 1.2 คำนิยามของภาษากรีกมาจากรากศัพท์ คือคำว่า πειθω 3982 peithō {ไพ-โธ} : โน้มหน้าโดยข้อโต้แย้ง
 - 1.3 พระคัมภีร์คือข้อโต้แย้งของพระเจ้าที่โน้มน้าวเรา
 - 1.4 ความเชื่อตามพระคัมภีร์ไม่ใช่การหวังที่ไม่แน่นอน แต่เป็นการถูกโน้มน้าวอย่างเต็มที่
2. สสาร — [ภาษากรีก] ὑπόστασις 5287 hypostasis {ฮูพ-พอส-สตา-ซิส}:
 - 2.1 ฐานรอง
 - 2.2 รากฐานที่หนักแน่นหรือแข็งแกร่ง
 - 2.3 ความมั่นใจ
3. ความหวัง — [ภาษากรีก] ἐλπίς 1680 elpis {เอล-พิส}
 - 3.1 ความคาดหวัง พร้อมกับความพึงพอใจ
 - 3.2 ความคาดหวังที่พอใจและมั่นใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งซึ่งเรามองไม่เห็นและอนาคต
 - 3.3 ความหวังตามพระคัมภีร์คาดหวังบางสิ่งที่ดี
 - 3.4 โรม 5:5 – และความหวังจะไม่ทำให้ผิดหวังเพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว
4. การแปลที่หลากหลายของฮีบรู 11:1
 - 4.1 เวย์มาร์ — ตอนนี้ความเชื่อคือความมั่นใจที่มั่นคงเกี่ยวกับสิ่งที่เราหวังไว้
 - 4.2 มอฟเฟต — ตอนนี้ความเชื่อหมายถึง เรามั่นใจเกี่ยวกับสิ่งที่เราหวังไว้
 - 4.3 เบอร์กเลย์ — ความเชื่อจัดตั้งพื้นฐานที่แข็งแกร่งสำหรับสิ่งที่ถูกหวังไว้
5. การแปลที่สรุปของฮีบรู 11:1
“ตอนนี้การ โน้มหน้าและความเชื่อมั่นที่หนักแน่นของเราเป็นรากฐานที่แข็งแกร่ง (มั่นคง) สำหรับสิ่งเหล่านั้นที่เราคาดหวังด้วยการคาดหวังอันยิ่งใหญ่”

ข. คำนิยามเพิ่มเติมของความเชื่อ

1. ความเชื่อคือ “การเชื่อในใจว่าสิ่งที่คุณไม่สามารถมองเห็นด้วยตาได้นั้นกำลังจะเกิดขึ้น” ความกลัวมีความหมายที่คล้ายกับความเชื่อ: คือการเชื่อในใจว่าสิ่งที่คุณไม่สามารถมองเห็นด้วยตาได้นั้นกำลังจะเกิดขึ้น
 - 1.1 อันหนึ่งเป็นการโน้มน้าวของความจริงแห่งพระวาทะของพระเจ้า
 - 1.2 อีกอันหนึ่งเป็นการโน้มน้าวของความเท็จจากถ้อยคำของซาตาน
2. ความเชื่อคือการเชื่อว่าพระเจ้าทรงรักคุณมากพอที่จะทำให้พระสัญญาของพระองค์ที่มีต่อคุณนั้นสำเร็จ
3. ความเชื่อคือการเชื่อว่าพระเจ้าตรัสว่าอย่างไร พระองค์ก็หมายความว่าอย่างนั้น ในเวลาที่พระองค์ตรัส
4. ความเชื่อ ความหวังและความรักเป็นพลังที่มีชีวิตและสำคัญ
 - 1 โครินธ์ 13:13 — และบัดนี้ ทั้งสามสิ่งนี้ยังคงดำรงอยู่ คือความเชื่อ ความหวัง และความรัก แต่ความรักนั้นใหญ่ที่สุดในสามสิ่งนี้
 - 4.1 คำว่า “ดำรงอยู่” หมายถึง “มีชีวิต” สิ่งเหล่านี้เป็นพลังที่มีชีวิตซึ่งออกมาจากการทรงสถิตของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

III. วิธีที่ความเชื่อเกิดขึ้นและจุดที่มันเริ่มต้น

- ก. ความเชื่อเกิดขึ้นจากการไต่ยึมน้ำพระทัยของพระเจ้าจากพระวาทะของพระองค์ในฝ่ายวิญญาณ
โรม 10:17 — ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการไต่ยึน และการไต่ยึนเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์ (การไต่ยึมน้ำพระทัยของพระเจ้าในฝ่ายวิญญาณ)
- ข. ความเชื่อเริ่มต้น ณ จุดที่น้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นที่รู้จัก แต่คนมากมายผู้รู้จักถ้อยคำของพระคัมภีร์ก็ไม่สามารถหยั่งรู้สิ่งที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า แม้กระทั่งจากถ้อยคำเหล่านั้น
 1. ความจริงแห่งพระวาทะของพระเจ้าต้องถูกหยั่งรู้ในฝ่ายวิญญาณ
 - 1 โครินธ์ 2:14 — แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยพึ่งพระวิญญาณ
 2. เราต้องรู้วิธีที่จะ “แยกแยะใช้” พระวาทะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง
 - 2 ทิโมธี 2:15 — จงอุตส่าห์ถวายเป็นตัวท่านเองที่พระเจ้าทรงรับรองแล้วแต่พระองค์ เป็นคนงานที่ไม่อับอาย สอนพระวาทะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง

IV. วิธีที่จะแยกแยะใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง

ก. ให้พระคัมภีร์ได้อธิบายพระคัมภีร์เองตามความจริงแห่งพระลักษณะของพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ที่ได้รับการเปิดเผย

1. พระเยซูทรงเป็นพระฉายที่สำแดงออกของพระเจ้าในโลกนี้ และทรงเป็นผู้เปิดเผยน้ำพระทัยของพระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์
 - 1.1 โกลโลสี 1:15 — พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง
 - 1.2 ยอห์น 8:29 — และพระองค์ผู้ทรงใช้เรามากก็สถิตอยู่กับเรา พระองค์ไม่ได้ทรงทิ้งเราไว้ตามลำพัง เพราะเราทำตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ
 - 1.3 ยอห์น 14:8-11 — ฟิลิปทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น ก็พอใจข้าพระองค์แล้ว”

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ฟิลิป เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเรามากหรือ? คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา ท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่า ‘ขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น?’ ท่านไม่เชื่อหรือว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา? คำซึ่งเรากล่าวกับพวกท่านนั้น เราไม่ได้กล่าวตามใจชอบ แต่พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์ จึงเชื่อเราว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา หรือมิฉะนั้นก็จงเชื่อเพราะกิจการเหล่านั้น”

ข. ให้พระเจ้าเปิดเผยถึงบรรดาพระสัญญาแห่งพันธสัญญาของพระองค์ต่อคุณเป็นส่วนตัว

1. เราต้องสามารถที่จะหยั่งรู้ในฝ่ายวิญญาณถึงพระสุรเสียงของพระเจ้าที่มีต่อเราเป็นส่วนตัว จากสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสกับมนุษย์ทุกคนโดยทั่วไป
 2. พระวจนะของพระเจ้าต้องเข้ามาในชีวิตอยู่ในเราโดยส่วนตัว เพื่อเราจะเป็นคนที่ถูกโน้มน้าวอย่างเต็มที่และเต็มไปด้วยความเชื่อ
 - 2.1 จนกว่าสิ่งนี้เกิดขึ้น เราก็มียก “การยอมรับทางความคิด” หรือ “ความเชื่อที่หัวสมอง”
 3. “Logos” and “rhema”: แม้ว่าคำกรีกสองคำนี้แปลได้ว่า “ถ้อยคำ” ก็มีความแตกต่างระหว่าง “logos” and “rhema”
 - 3.1 “ถ้อยคำ” – [ภาษากรีก] λόγος 3056 logos {โล-กอส} จาก 3004: บางสิ่งที่ถูกกล่าว (รวมถึงความคิด); โดยความหมายโดยนัยคือ หัวข้อ (หัวข้อของการอภิปราย), การให้เหตุผล (ความสามารถทางความคิด) หรือแรงจูงใจ
- จาก “กล่าว” – [ภาษากรีก] λαλο 3004 lego {เล-โก}: “นำเสนอ” (เชิงเปรียบเทียบ) นั่นคือบรรยาย (ด้วยถ้อยคำโดยปกติแล้วเกี่ยวกับการอภิปรายที่เป็นระบบหรือชุด)

พจนานุกรมแบบอธิบายของไวน์กล่าวว่า:

(1) “การแสดงออกของความคิด” – ไม่ใช่แค่ชื่อของสิ่งของ – (1.1) อย่างเช่น การรวบรวมความคิดหรือแนวคิดเข้าด้วยกัน. . . (1.2) คำกล่าวหรือแถลงการณ์. . . โดยพระเจ้า. . . [หรือ] โดยพระคริสต์

(2) “พระวาจาที่เป็นบุคคล” คือ ชื่อเรียกของพระบุตรของพระเจ้า

(2.1) “โลกอส” คือพระคำที่ทั้งสี่แห่งพระวาจาของพระเจ้า

(2.2) เราเข้าใจว่า “โลกอส” คือความคิดทั้งสี่ที่ได้รวบรวมไว้ของพระเจ้าเกี่ยวกับมวลมนุษย์

(2.3) พระคัมภีร์เป็นพระวาจาของพระเจ้า [โลกอส]

มัทธิว 24:35 – *ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่บรรดาถ้อยคำ [โลกอส] ของเราจะไม่สูญหายไปเลย*

(2.4) พระเยซูทรงเป็นพระวาจาของพระเจ้า [โลกอส]

ยอห์น 1:1, 14 – *ในปฐมกาลพระวาทาทรงดำรงอยู่และพระวาทาทรงอยู่กับพระเจ้าและพระวาทาทรงเป็นพระเจ้า. . . 14) พระวาทาทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา เราเห็นพระสิริของพระองค์ คือ พระสิริที่สมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง*

3.2 “ถ้อยคำ” [ภาษากรีก] $\rho\epsilon\mu\alpha$ 4487 rhema {เร-ม่า}; จาก 4483: การเปล่งเสียง (อย่างเป็นทางการ) เป็นส่วนรวมหรืออย่างเฉพาะ)

จาก “เปล่งเสียง” [ภาษากรีก] $\rho\epsilon\omicron$ 4483 rheo {เร-โอ}: พุด หรือ กล่าว (ผ่านทางแนวคิดของการเปล่งออกมา)

(1) “เรม่า” เป็นถ้อยคำหรือการเปล่งเสียงที่เจาะจง อย่างเป็นที่เข้าใจได้ว่าจะเป็นอย่างคุณในฐานะเป็นบุคคล พระเจ้าทรงเปิดเผยพระสัญญาต่างๆ ของพระองค์ต่อคุณ ราวกับว่าคุณได้ยินพระเยซูมากระซิบที่หูของคุณถึงพระสัญญาส่วนตัวต่อคุณในฐานะที่เป็นเพื่อนพิเศษของพระองค์

(2) เปโตรได้เชื่อและทำตามถ้อยคำ [เรม่า] ของพระเยซู

ลูกา 5:5 – *ซีโมนทูลตอบว่า “อาจารย์เราทอดอวนมาตลอดทั้งคืนแล้วไม่ได้อะไรเลย แต่ข้าพเจ้าก็จะหย่อนอวนลงตามคำ [เรม่า] ของท่าน”*

(3) มารีย์ได้เชื่อในถ้อยคำ [เรม่า] ของพระเจ้าซึ่งกล่าวโดยทูตสวรรค์กาเบรียล

ลูกา 1:37, 38 – *เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใด [ไม่มีเรม่าใด] ที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้*

มารีย์จึงกล่าวว่า “นี่แน่ะ ข้าพเจ้าเป็นทาสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำ [เรม่า] ของท่าน” แล้วทูตสวรรค์ก็จากนางไป

- ค. พระคัมภีร์ต้องมีความสอดคล้องกันในตัวของพระคัมภีร์เอง ในฐานะที่เป็นพระดำริทั้งสิ้นของพระเจ้า
1. พระเจ้าทรงสถาปนาบรรดาพระสัญญาแห่งพันธสัญญาของพระองค์ โดยกล่าวซ้ำหลายๆ ครั้ง ตลอดพระคัมภีร์ทั้งเล่ม และโดยทางผู้เขียนหรือพยานหลายๆ คน พระองค์ทรงสถาปนารูปแบบมัทธิว 18:16 – แต่ถ้าวางไม้ฟันท่าน จงพ้ออีกคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย เพื่อให้คำพูดทุกคำได้รับการยืนยันด้วยปากของสองสามคน เพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้

เฉลยธรรมบัญญัติ 19:15 – “ห้ามพยานปากเดียวกล่าวโทษใคร ไม่ว่าในเรื่องอาชญากรรมหรือในเรื่องความบาปใดๆ ซึ่งเขาได้ทำไป แต่ต้องมีพยานสองหรือสามปาก คำพยานนั้นจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้”

V. ทำขั้นตอนที่ไม่ผิดพลาดแห่งความเชื่อ

- ก. ขั้นตอนที่หนึ่ง: การไตร่ตรอง การไตร่ตรองเป็นการอ่าน การฟัง การใคร่ครวญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกล่าวพระวจนะเพื่อจะได้รับความเชื่อ

1. [ภาษาฮีบรู] הָגָה 1897 hagah {ฮา-กาห์}
 - 1.1 ฟืมฟ้า
 - 1.2 ตามตัวอักษรคือ ทำเสียงหรือพูดอยู่ในลำคอ
 - 1.3 พูดต่อตัวเอง พูดเบาๆ การกระซิบ
2. [ภาษาฮีบรู] שֵׂאָה 7878 seeakh {ซี-อาห์}
 - 2.1 ไตร่ตรอง
3. [ภาษากรีก] μελετάω 3191 meletaō {เมเลทาโอ}
 - 3.1 ใคร่ครวญในความคิด
4. การไตร่ตรองหมายถึง ที่จะกล่าวพระวจนะของพระเจ้าต่อตัวคุณเองเพื่อที่จะเชื่อพระวจนะนั้นในใจของคุณ คริสเตียนบางคนเรียกการไตร่ตรองว่า “การกล่าวยอมรับไปสู่ความเชื่อ”
5. ข้อพระคัมภีร์หลัก:
 - 5.1 โยชูวา 1:8 – อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างจากปากของเจ้า แต่จงไตร่ตรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะทำตามข้อความทุกประการที่เขียนไว้ในวันนั้น แล้วเจ้าจะมีความเจริญ และประสบความสำเร็จ
 - 5.2 เฉลยธรรมบัญญัติ 30:11-14 – เพราะว่าพระบัญญัติซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ สำหรับท่าน ไม่ยากเกินไป และไม่ไกลเกินไปด้วย ไม่ใช่อยู่บนสวรรค์ ซึ่งท่านจะกล่าวว่า ‘ใครจะขึ้นไปบนสวรรค์แทนเราและนำมาให้เราเพื่อให้เราได้ฟังและประพฤติตาม?’ ไม่ใช่อยู่บนฟ้าทะเล ซึ่งท่านจะกล่าวว่า ‘ใครจะข้ามทะเลไปแทนเราและนำมาให้เรา เพื่อให้เราได้ฟังและประพฤติตาม?’ แต่ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้ท่านมาก อยู่ในปากของท่าน และอยู่ในใจของท่าน ฉะนั้นท่านจึงทำตามได้

- 5.3 โรม 10:6-8 – แต่ความชอบธรรมที่มาจากความเชื่ออย่างนี้ว่า “อย่านึกในใจของตัวว่า ใครจะขึ้นไปบนสวรรค์?” (คือจะเชิญพระคริสต์ลงมา) “หรือ ใครจะลงไปยังที่ลึก?” (คือจะเชิญพระคริสต์ขึ้นมาจากความตาย) แต่ความชอบธรรมว่าอย่างไร? ก็ว่า “ถ้อยคำนั้นอยู่ในลิ้นของท่าน อยู่ในปากของท่าน และอยู่ในใจของท่าน” (คือคำซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อที่เราทั้งหลายประกาศอยู่นั้น)
6. ความเชื่อเพื่อทุกๆ ด้านของชีวิตก็ทำการเหมือนกับความเชื่อเพื่อรับเอาความรอด นั่นคือ เชื่อด้วยใจ และกล่าวยอมรับด้วยปาก

โรม 10:9-10 – คือว่าถ้าท่านจะยอมรับด้วยปากของท่านว่าพระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่า พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด เพราะว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด

ข. ขั้นตอนที่สอง: การทำให้กระจ่าง การทำให้กระจ่างคือที่ที่ความเชื่อเข้ามามีชีวิตอยู่ในใจของเรา การทำให้กระจ่างจากพระวาทะของพระเจ้าก่อให้เกิด “การเปลี่ยนแปลงจิตใจ” (โรม 12:2)

1. [ภาษากรีก] φωτισμός 5461 Photizo {โพทิดโซ}
 - 1.1 ส่องแสง
 - 1.2 ตามตัวอักษรแล้วหมายถึงที่จะให้แสงสว่างฉายแสงออก
 - 1.3 ให้ความเข้าใจ
 2. การเปิดเผยกับการทำให้กระจ่าง
 - 2.1 การเปิดเผยคือพระวาทะของพระเจ้าซึ่งถูกเปิดเผยเป็นครั้งแรก
 - 2.2 การทำให้กระจ่างคือพระวาทะของพระเจ้าที่ถูกเปิดเผยแก่คุณเป็นครั้งแรก แม้ว่าได้ถูกเขียนมาเป็นหลายๆ ยุคมาแล้ว
 - 2.3 การเปิดเผยอาจยังคงมายังผู้เชื่อในทุกวันนี้ถ้าหากว่าพระเจ้าต้องการบอกผู้เชื่อเหล่านั้นเกี่ยวกับบางสิ่ง ซึ่งไม่สามารถถูกถ่ายทอดผ่านทางทำให้กระจ่างของพระคัมภีร์ อย่างเช่น พระเจ้าจะนำพาคุณในชีวิตหรือพันธกิจ
 - 2.4 การทำให้กระจ่างเป็นการได้ยินฝ่ายวิญญาณจากพระวาทะของพระเจ้าที่ก่อให้เกิดความเชื่อ
 - (1) เชื่อด้วยใจ

โรม 10:10 – เพราะว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด
 - 2.5 พระวาทะของพระเจ้าเมื่อได้รับเอาโดยบุคคลหนึ่งก็ก่อให้เกิดการชำระหรือการล้างใจให้สะอาด นี่เป็นแนวทางอย่างเดียวกันที่พระเจ้าชำระคริสตจักรทั้งสิ้นของพระองค์
- เอเฟซัส 5:26 – เพื่อจะทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์โดยการชำระด้วยน้ำและพระวาทะ

ค. ขั้นตอนที่สาม: การอธิษฐานแห่งความเชื่อ

1. การอธิษฐานแห่งความเชื่อจะปลดปล่อยฤทธิ์เดชแก่คุณเพื่อรับเอาพระสัญญาแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าโดยความเชื่อ คุณรับเอาการครอบครองฝ่ายวิญญาณแห่งพระสัญญาก่อนที่คุณรับเอาการครอบครองที่เป็นจริงในย่านธรรมชาติ และมองเห็นได้
2. มาระโก 11:23-24 – เรบอกความจริงกับพวกท่านว่า ถ้าใครสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยลงทะเลไป’ และใจไม่สงสัย แต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นไปตามนั้นจริงๆ เพราะเหตุนี้ เรบอกท่านทั้งหลายว่า เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ แล้วพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น
- 2.1 ที่นี้ในมาระโก 11:23-24 กำลังบอกให้เราใช้สิทธิอำนาจของเรา ที่พระองค์ได้ประทานแก่ผู้เชื่อทุกๆคน และที่จะใช้อำนาจเหนือซาตานและอำนาจต่างๆแห่งความมืดของมัน

ง. ขั้นตอนที่สี่: การกล่าวยอมรับ การกล่าวยอมรับคือ การพูดพระวาทะของพระเจ้าหลังจากที่คุณได้เชื่อพระวาทะนั้นและก่อนที่คำตอบได้มาหรือพระสัญญาได้ถูกสำแดงออก มันยังถูกอ้างถึงว่าเป็น “การกล่าวยอมรับแห่งความเชื่อ” อีกด้วย

1. การกล่าวยอมรับเป็นจุดที่การสู้รบชนะหรือแพ้ คริสเตียนหลายคนทำลายการอธิษฐานแห่งความเชื่อของพวกเขาโดยการคิดและการกล่าวยอมรับในแง่ลบ
 2. เมื่อศัตรู คือซาตานและสมุนของมัน มาหาคุณเพื่อจะดูถูกคุณหลังจากที่คุณได้อธิษฐาน “การอธิษฐานแห่งความเชื่อ” แล้ว คุณต้องต่อต้านมันด้วยพระวาทะเดียวกันนั้นที่ก่อให้เกิดความเชื่อในคุณเรื่อยไป คุณต้องยึดมั่นในการกล่าวยอมรับแห่งความเชื่อของคุณเพื่อที่จะได้รับพระสัญญาโดยความเชื่อ
 - 2.1 “ขอให้เรายึดมั่นในการกล่าวยอมรับของเรา”
ฮีบรู 4:14-16 – เพราะฉะนั้น เมื่อเรามีมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ผู้เสด็จผ่านฟ้าสวรรค์แล้ว คือพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ขอให้เรายึดมั่นในหลักความเชื่อที่ประกาศไว้ เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้า เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะพบพระคุณที่ช่วยเราในยามต้องการ
 - 2.2 “ขอให้เรายึดมั่นในการกล่าวยอมรับแห่งความเชื่อของเราโดยปราศจากการหวั่นไหว”
ฮีบรู 10:19-23 – เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์โดยพระโลหิตของพระเยซู ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ทรงเปิดให้เราผ่านเข้าไปทางม่านนั้น คือทางพระกายของพระองค์ และเมื่อเรามีมหาปุโรหิตใหญ่เหนือหมู่คนของพระเจ้าแล้ว ก็ให้เราเข้าไปใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความไวใจเต็มที่มีใจที่ได้รับการประพรมให้พ้นจากมลทินที่มิดีและมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำสะอาด ขอให้เรายังคงยึดมั่นในความหวังที่ประกาศไว้ นั้น โดยไม่หวั่นไหว เพราะว่าพระองค์ผู้ประทานพระสัญญานั้นทรงซื่อสัตย์
3. การมองไปยังพระเยซู ผู้บุกเบิกความเชื่อ และผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์

ฮีบรู 12:2 – โดยจับตามองที่พระเยซูผู้เบิกทางความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อนั้นสมบูรณ์ พระองค์ทรงสู้ทนต่อกางเขน เพื่อความยินดีที่อยู่ต่อหน้าพระองค์ ทรงถือว่าความอับอายนั้นไม่เป็นสิ่งสำคัญ และพระองค์ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า

จ. **ขั้นตอนที่ห้า: การครอบครอง**

1. การครอบครองคือเมื่อพระสัญญาได้สำแดงออก – คุณสามารถเห็นและแตะต้องสิ่งนั้นได้
2. สิ่งนี้แตกต่างจากการครอบครองฝ่ายวิญญาณที่คุณรับเอาเมื่อคุณได้อธิษฐานการอธิษฐานแห่งความเชื่อ
3. เมื่อมันมาถึง มันก็ไม่ต้องใช้ความเชื่ออีกต่อไป มันเป็นของคุณ

VI. **อับราฮัมเป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อที่ทำการของเรา**

โรม 4:16 – เพราะเหตุนี้ การเป็นทายาทนั้นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อจะได้เป็นตามพระคุณ เพื่อรับรองพระสัญญานั้นแก่ลูกหลานของอับราฮัมทุกคน ไม่ใช่แก่ลูกหลานที่ถือธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้น แต่แก่ลูกหลานที่มีความเชื่อเช่นเดียวกับอับราฮัมผู้เป็นบิดาของเราทุกคน

ก. **ชีวิตของเขาแสดงให้เห็นว่าความเชื่อเติบโตอย่างไร เมื่อเราได้ยินพระวจนะของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง**
โรม 10:17 – ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์

ข. **พระเจ้าได้ทำการกับอับราฮัมเป็นเวลาหลายปี แจ้งพันธสัญญาครั้งแล้วครั้งเล่า**

1. อับราฮัมได้ยินพระเจ้าตรัสกับเขา และให้พระสัญญาแห่งพันธสัญญาที่มีเงื่อนไขแก่เขา (ปฐมกาล 12:1-3) นี่เป็นครั้งแรกที่อับราฮัมได้ยินพระสัญญาแห่งพระวจนะของพระเจ้า
2. อับราฮัมได้ก้าวออกไปแต่เขาเชื่อฟังแค่บางส่วน เพราะว่าเขาไม่ได้ละครอบครัวของเขา แต่ได้นำบิดาและหลานของเขาไปกับเขาด้วย อีกทั้งยังยอมให้บิดาเป็นผู้นำการเดินทางด้วย (ปฐมกาล 11:31)
3. พวกเขาไม่สามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้จนกว่าเทราห์ตายไป (ปฐมกาล 11:32)
4. อับราฮัมมีอายุได้ 75 ปี เมื่อเขาออกจากฮารานหลังจากการตายของเทราห์ (ปฐมกาล 12:4)
5. พระเจ้าได้แจ้งพันธสัญญาต่ออับราฮัมเป็นครั้งที่สอง (ปฐมกาล 12:7)
6. อับราฮัมได้แสดงออกถึงความสงสัยหรือการขาดความเชื่อของเขา เมื่อตอนที่เขาโกหกต่อฟาโรห์เกี่ยวกับภรรยาของเขาและยอมให้เธอไปอยู่ที่วังของฟาโรห์ (ปฐมกาล 12:10-19)
7. พระเจ้าได้กระทำให้อับราฮัมมั่งคั่งตามพระคุณของพระองค์ และเพื่อให้เห็นแก่พันธสัญญาของพระองค์ แม้ว่าเขามีความสงสัยและความกลัวก็ตาม (ปฐมกาล 12:16, 20)
8. ในที่สุดอับราฮัมต้องแยกทางกับโลทเนื่องจากว่า สัตว์เลี้ยงของพวกเขาเพิ่มขึ้นมากจนมีปัญหาทุ่งหญ้าไม่เพียงพอต่อสัตว์เลี้ยงของพวกเขา (ปฐมกาล 13:5-12)
9. พระเจ้าได้ตรัสกับอับราฮัมอีกครั้งหนึ่ง- และนี่เป็นครั้งที่เขาเชื่อฟังดีขึ้นเพราะเขาได้แยกจากครอบครัว (ปฐมกาล 13:14-17) นี่เป็นครั้งที่สามที่พระเจ้าได้แจ้งพันธสัญญาต่อเขา

10. พระเจ้าได้ประกาศพระพรเหนืออับรามผ่านทางเมลคีเซเดค หลังจากที่อับรามได้แสดงถึงความกล้าหาญของเขาโดยการเอาชนะเหนือกษัตริย์สี่องค์ ผู้ได้ทำสงครามกับกษัตริย์ห้าองค์ที่หุบเขาสิคคิม (ปฐมกาล 14:18-20)
11. พระเจ้าได้ตรัสกับอับรามผ่านทางนิมิตและแจ้งพันธสัญญาต่อเขาเป็นครั้งที่สี่ ในการตอบสนองต่อความสงสัย และการบ่นของเขา (ปฐมกาล 15:1-5)
12. อับรามได้เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องความเชื่อ และได้เชื่อในพระเจ้า (ปฐมกาล 15:6)
13. พระเจ้าได้ทำพันธสัญญาแห่งโลหิตกับอับราม ได้พยากรณ์แก่เขาถึงพงศ์พันธุ์ของเขาว่าจะเป็นทาสในอียิปต์ 400 ปี พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยในชั่วอายุคนที่สี่ (100 ปีต่อหนึ่งชั่วอายุคน) สุดท้ายแล้วพระเจ้าได้แจ้งพันธสัญญาต่อเขาเป็นครั้งที่ห้า (ปฐมกาล 15:7-21)
14. ซารายได้แสดงออกถึงความสงสัยของเธอที่มีต่อถ้อยคำของพระเจ้าเกี่ยวกับพระสัญญาที่มีต่อเธอ และแนะนำแก่อับรามว่าพวกเขาควรช่วย “พระเจ้าที่แก่และน่าสงสาร” ด้วยแผนการของพวกเขาเอง อับรามก็เต็มใจทำตามคำแนะนำของซารายโดยการไปร่วมหลับนอนกับฮาการ์ (ปฐมกาล 16:1-4ก)
15. ฮาการ์เริ่มดูหมิ่นนายหญิงของตนว่า ไม่สามารถมีบุตรให้อับรามได้อย่างที่เธอได้มีให้ (ปฐมกาล 16:4ข)
16. ซารายได้ตำหนิอับราม (ปฐมกาล 16:5)
17. อับรามได้ปฏิเสธความรับผิดชอบ (ปฐมกาล 16:6)
18. เมื่ออิซมาเอลเกิดมา อับรามมีอายุได้ 86 ปี (ปฐมกาล 16:16)
19. สิบสามปีผ่านไป พระเจ้าได้ตรัสกับอับรามอีกครั้งเมื่อคราวที่อายุได้ 99 ปี (ปฐมกาล 17:1)
20. พระเจ้าได้แจ้งพันธสัญญาต่ออับรามเป็นครั้งที่หก (ปฐมกาล 17:2-4)
21. พระเจ้าได้ตั้งชื่อใหม่ให้แก่อับรามและให้เขาเรียกตัวเองอย่างที่ว่าพระเจ้าเรียกเขามาโดยตลอดคือ “ข้าพเจ้าคืออับราฮัมผู้เป็นบิดาของประชาชาติมากมาย” (ปฐมกาล 17:5-8)
22. พระเจ้าให้หมายสำคัญพันธสัญญาแห่งการเข้าสู่หนัดในฐานะเป็นชื่อเรียกของพันธสัญญา (ปฐมกาล 17:9-14)
23. พระเจ้าได้เปลี่ยนชื่อซารายเป็น ซาราห์ ซึ่งบ่งบอกว่าเธอเป็น “เจ้าหญิง” ที่พระองค์ได้ตั้งใจที่จะทำให้พันธสัญญาสำเร็จผ่านทางเธอ (ปฐมกาล 17:15)
24. อับราฮัมได้หัวเราะด้วยความสงสัยและความไม่เชื่อที่ว่าพระเจ้าจะใช้ซาราห์ (อายุ 90 ปี) และเขาเอง (อายุ 99 ปี) (ปฐมกาล 17:17)
25. พระเจ้าได้ว่ากล่าวอับราฮัมและกล่าวว่าพระสัญญาจะไม่มาทางอิซมาเอลแต่จะมาทางบุตรชายคนใหม่ นั่นคือ อิสอัคซึ่งแปลว่า “การหัวเราะ” (ปฐมกาล 17:18-21) พระเจ้าได้แจ้งพันธสัญญาเป็นครั้งที่เจ็ด
26. พระเจ้าได้ปรากฏต่ออับราฮัมในฐานะมนุษย์ (นี่คงจะเป็นการปรากฏตัวของพระคริสต์ก่อนที่จะมาบังเกิดเป็นมนุษย์) พร้อมด้วยทูตสวรรค์สองตนซึ่งภายหลังได้ทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์ (ปฐมกาล 18:1-2)

27. พระเจ้าได้แจ้งพันธสัญญาต่อทั้งอับราฮัมและซาราห์เป็นครั้งที่แปด (ปฐมกาล 18:9-11) พระคัมภีร์ตอนนี้เปิดเผยว่าทำไมพระเจ้าได้เลือกอับราฮัมที่จะเป็นผู้ที่พระองค์จะทำให้เกิดประชากรที่เลือกสรรของพระองค์ผ่านทางเขา ครอบครัวนี้เป็นครอบครัวที่พระองค์จะทำให้เกิดพระเมสสิยาห์ผ่านทางพวกเขา
28. ซาราห์ได้หัวเราะด้วยความสงสัยและความไม่เชื่อ (ปฐมกาล 18:12-15)
29. พระเจ้าได้แจ้งพันธสัญญาเป็นครั้งที่เก้า (ปฐมกาล 18:17-19)
30. อับราฮัมได้สะอึกในความเชื่อของเขาอีกครั้ง เมื่อเขาได้พูดโกหกเกี่ยวกับซาราห์ว่าเธอเป็นแค่น้องสาวของเขา แต่การโกหกเพียงแค่ครั้งหนึ่งก็ตามมันก็ยังคงเป็นการโกหกอยู่ดี ซาราห์ก็ยังเป็นที่ปรารถนาเพียงพอที่จะถูกนำไปเป็นนางสนมของอับราฮัมแม้ว่าจะมีอายุ 90 ปีแล้วก็ตาม (ปฐมกาล 20:1-12)
31. ในที่สุด พระเจ้าได้เยียวซาราห์และเธอได้ตั้งครรภ์ อับราฮัมมีอายุได้ 100 ปี เมื่อตอนอิสอัคเกิดมา (ปฐมกาล 21:1-5)

ค. ตลอดเวลา 25 ปีที่ท่านได้เดินรันทงจะอยู่ในความเชื่อ อับราฮัมก็ได้ยืนถึงการแจ้งพันธสัญญาอย่างน้อย 9 ครั้ง (โรม 10:17)

ง. โรม 4:16-22 กล่าวถึงสิ่งที่พระเจ้าจำเป็นต้องตรัสเกี่ยวกับอับราฮัมในท้ายที่สุด:

เพราะเหตุนี้ การเป็นทนายทนายนั้นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อจะได้เป็นตามพระคุณ เพื่อรับรองพระสัญญานั้นแก่ลูกหลานของอับราฮัมทุกคน ไม่ใช่แก่ลูกหลานที่ถือธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้น แต่แก่ลูกหลานที่มีความเชื่อเช่นเดียวกับอับราฮัมผู้เป็นบิดาของเราทุกคน ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เราได้ให้เจ้าเป็นบิดาของชนหลายชาติ” เฉพาะพระพักตร์พระองค์ที่ท่านเชื่อ คือพระเจ้าผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนที่ตายแล้ว และทรงเรียกสิ่งที่ยังไม่ได้เกิด ให้มีขึ้น แม้ดูว่าจะหมดหวังแล้ว แต่อับราฮัมยังเชื่อว่าจะได้เป็น “บิดาของชนหลายชาติ” ตามคำที่ได้ตรัสไว้แล้วว่า “พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะมากมายอย่างนั้น” ความเชื่อของท่านไม่ได้ลดน้อยลงเลย เมื่อท่านพิจารณาคุณลักษณะของท่าน ซึ่งเปรียบเหมือนตายไปแล้ว (เพราะท่านมีอายุประมาณร้อยปีแล้ว) และเมื่อคำนึงถึงครรภ์ของนางซาราห์ว่าเป็นหมัน ท่านไม่ได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคง จึงถวายเกียรติแด่พระเจ้า ท่านเชื่อมั่นว่า พระเจ้าทรงสามารถทำสิ่งที่ทรงสัญญาได้ ด้วยเหตุนี้เอง พระองค์ทรงถือว่าท่านเป็นคนชอบธรรม

1. “แม้ดูว่าจะหมดหวังแล้ว แต่อับราฮัมยังเชื่อ”
2. “ความเชื่อของท่านไม่ได้ลดน้อยลงเลย”
3. “ท่านไม่ได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า”
4. “แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคง จึงถวายเกียรติแด่พระเจ้า”
5. “ท่านเชื่อมั่น”
6. “พระองค์ทรงถือว่าท่านเป็นคนชอบธรรม”

จ. เมื่อชายหรือหญิงของพระเจ้าก้าวไปสู่จุดแห่งความเชื่อ พระเจ้าก็ทรงลี้มทุกอย่างที่ได้เกิดขึ้นซึ่งนำเขาหรือเธอไปยังจุดนั้น

1. พระเจ้าได้ลบล้างความทรงจำแห่งความสงสัยและความไม่เชื่อ เหมือนอย่างที่เราองค์ก็ได้ลบล้างความทรงจำแห่งความบาปเมื่อคนหนึ่งได้รับความรอด
 - 1.1 อิสยาห์ 43:25 – เรา เราเองคือผู้นั้น ผู้ลบล้างการทรยศของเจ้าด้วยเห็นแก่เราเอง และเราจะไม่จดจำบาปของเจ้า
 - 1.2 สิบรัฐ 8:12 – เพราะเราจะเมตตาต่อการอธรรมของพวกเขา และจะไม่จดจำบรรดาบาปของพวกเขาไว้เลย
2. พระเจ้าทรงเมตตาต่อเราเหมือนอย่างที่เราเชื่อที่พระเยซูทรงเมตตาต่อชายคนหนึ่ง ในมาระโก 9:24 ผู้ซึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ และขอโปรดช่วยในส่วนที่ขาดอยู่ด้วยเถิด”

ฉ. เรารู้ว่าตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป อับราฮัมได้ดำเนินในความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ ภายหลังจากเมื่อพระเจ้าได้บอกให้อับราฮัมที่จะถวายบุตรชายแห่งพระสัญญาของเขาเป็นเครื่องบูชา อับราฮัมก็ได้เต็มใจและเชื่อฟัง วางใจว่าพระเจ้าจะทำให้เขาเป็นขึ้นมาจากตายถ้าจำเป็นเพื่อจะบรรลุลือยคำแห่งพันธสัญญาของพระองค์ นี่เป็นการทดสอบที่ใหญ่ที่สุดแห่งความเชื่อที่คนใดก็ตามจะประสบ

ตอนที่ 2

วิธีที่พระเจ้าทำงานผ่านทางพระวจนะและพระวิญญาณของพระองค์ในสภาพภายใน

I. มนุษย์ในสถานะดั้งเดิมของเขา

ก. ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า

1. ปฐมกาล 1:26 – แล้วพระเจ้าตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา”
2. ปฐมกาล 1:27 – พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

ข. การทรงสร้างนี้เป็นฉายาในฝ่ายวิญญาณมากกว่าความเหมือนกันในฝ่ายร่างกาย

1. ยอห์น 4:24 – พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ และคนที่นมัสการพระองค์จะต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง
2. ปฐมกาล 2:7 – พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีจากพื้นดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูกของเขา มนุษย์จึงกลายเป็นผู้มีชีวิตอยู่
 - 2.1 ลมปราณ [ภาษาฮีบรู] נְשָׁמָה 05397 neshamah {เนช-ชา-มา}: ลมหรือลมหายใจที่มีชีวิตชีวา ซึ่งแปลว่า วิญญาณ
 - 2.2 จิตใจ [ภาษาฮีบรู] נֶפֶשׁ 05315 nephesh {เน-เฟช}: สิ่งทรงสร้างที่มีลมหายใจ ซึ่งแปลว่า จิตใจ ซึ่งอ้างอิงถึงจิตสำนึก

ค. มนุษย์ได้ตายในฝ่ายวิญญาณ

1. ปฐมกาล 3:3 – เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสว่า ‘ห้ามพวกเจ้ากินและถูกต้องเลย มิฉะนั้นพวกเจ้าจะตาย’
2. อาดัมและเอวาได้ตระหนักรู้ถึงบาป และได้ซ่อนตัวเอง
ปฐมกาล 3:7, 8ข – ตาของเขาทั้งสองคนก็สว่างขึ้น จึงรู้ว่าพวกเขาเปลือยกายอยู่ ก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดกายไว้...ชายนั้นก็บกรรยาของเขาก็ซ่อนตัวอยู่ในหมู่ต้นไม้กลางสวน ให้พ้นจากพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้า

II. ส่วนต่างๆของสภาพภายใน

ก. มนุษย์ในฐานะสิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วย 3 ส่วน: 1 เซสะโลนิกา 5:23 – วิญญาณ จิตใจ ร่างกาย

1. วิญญาณ [ภาษากรีก] πνεῦμα 4151 pneuma {นิว-ม่า}: ลมหายใจ (ที่มีพลัง)
2. จิตใจ [ภาษากรีก] ψυχή 5590 psychē {ซู-เค้}: ลมหายใจ (ที่อ่อนโยนและโดยธรรมชาติ)
3. ร่างกาย [ภาษากรีก] σῶμα 4983 sōma {โซ-ม่า}: ร่างกาย (ทั้งตัว)

ข. คำศัพท์ในพระคัมภีร์คำอื่นๆที่อ้างอิงถึงสภาพภายใน

1. ใจ [ภาษากรีก] καρδιά 2588 kardia {การ-ดี-อาห์}: อวัยวะที่สูบฉีดของร่างกาย ในเชิงเปรียบเทียบแล้วคือ ความคิดหรือความรู้สึก
2. ความคิด [ภาษากรีก] νοῦς 3563 nous {นุซ}: ความคิด สติปัญญา ความรู้สึก ความตั้งใจ

III. วิญญาณ

ก. “ตัวตนแท้จริงของคุณ” ที่ได้ถูกแยกจากพระเจ้าเพราะความบาป และได้มารวมกับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ณ การบังเกิดใหม่

ข. คำๆ เดียวกันนี้เองในภาษากรีก (πνεῦμα – นิวมา) ถูกใช้สำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์และวิญญาณของมนุษย์

1. ในพระคัมภีร์ฉบับแปลของคิงเจมส์ คำว่า “นิวมา” ถูกแปลว่า “วิญญาณ” หรือ “ผี”
 - 1.1 มหาวิทยาลัยสามแห่งได้ถูกเลือกโดยกษัตริย์เจมส์ในปี 1611 ที่จะแปลพระคัมภีร์ไปสู่ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปคือ ออกซฟอร์ด เคมบริดจ์ และ เวสต์มินสเตอร์
 - 1.2 กลุ่มหนึ่งใช้คำว่า “วิญญาณ” และ กลุ่มอื่นๆ ใช้คำว่า “ผี” – ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์สององค์
 - 1.3 หมายเหตุ: พระคัมภีร์ฉบับแปล NKJV (นิวคิงเจมส์) ใช้คำว่า “วิญญาณ” เท่านั้น
2. “นิวมา” ถูกใช้สำหรับการพูดถึงท่าที ในทำนองเดียวกันที่เราบอกว่าใครคนหนึ่งมี “วิญญาณที่ดี” อีกด้วย ตัวอย่างเช่นในเอเฟซัส 4:23 – “จงให้จิตใจของพวกท่านได้รับการเปลี่ยนใหม่”

ค. บริบทของข้อพระคัมภีร์นั้นๆ จะเป็นตัวบ่งชี้ว่า กำลังพูดถึงพระเจ้าหรือมนุษย์

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์: โรม 8:26 – พระวิญญาณก็ทรงช่วยเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย
2. วิญญาณของมนุษย์: 1 โครินธ์ 14:14 – ถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐาน
 - 2.1 เมื่ออ้างอิงถึงการอธิษฐาน ภาษาแปลกๆ หมายถึง ภาษาอธิษฐานที่เหนือธรรมชาติซึ่งเราได้รับเพื่อที่จะอธิษฐานคำอธิษฐานที่สมบูรณ์แบบทุกๆ ครั้งในทุกๆ สถานการณ์ – โรม 8:26
3. พระวิญญาณบริสุทธิ์และวิญญาณของมนุษย์
 - 3.1 โรม 8:16 – พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเรา
 - 3.2 ยอห์น 3:6 – ที่เกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และที่เกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ

ง. การบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ (การบังเกิดใหม่) เกิดขึ้นเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้ามาสถิตในวิญญาณของคุณ

1. วิญญาณของคุณถูกชำระให้สะอาดหรือเพียบพร้อมที่จะเป็นที่สถิตอย่างเหมาะสมสำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระบวนการนี้เริ่มต้นเมื่อคุณเริ่มได้ยินพระวาทะของพระเจ้าเกี่ยวกับพระเยซู
 - 1.1 เอเฟซัส 5:26 – การชำระด้วยน้ำและพระวาทะ
 - 1.2 ยอห์น 15:3 – พวกท่านได้รับการชำระให้สะอาดแล้วด้วยถ้อยคำที่เรากล่าวกับท่าน
 - 1.3 ฮีบรู 12:22, 23 – . . .จิตวิญญาณของคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์ แต่ไม่ใช่อย่างนั้น ท่านทั้งหลายมาถึงภูเขาศิโยน และมาถึงนครของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คือนครเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมรื่นเริงของทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้ และมาถึงคริสตจักรของบรรดาบุตรหัวปีผู้มีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาทุกคน และมาถึงจิตวิญญาณของคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว
 - 1.4 โรม 3:28; 5:1; กาลาเทีย 2:16; 3:11 – เราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ
 2. วิญญาณของคุณได้บังเกิดใหม่จากพระวิญญาณของพระเจ้า: ยอห์น 3:6 – ที่เกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และที่เกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ
 3. วิญญาณของคุณกลายมาเป็นสิ่งทรงสร้างใหม่: 2 โครินธ์ 5:17 – ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่องไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น
 4. พระวิญญาณบริสุทธิ์เคลื่อนเข้าไปในวิญญาณของคุณ และวิญญาณของคุณก็กลายมาเป็น “อันหนึ่งอันเดียวกัน” กับหรือ “เต็มเปี่ยมด้วย” พระวิญญาณบริสุทธิ์: 1 โครินธ์ 6:17 – แต่คนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นจิตวิญญาณเดียวกับพระองค์
- จ. พวกสาวกรุ่นแรกได้บังเกิดใหม่เมื่อพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าได้ชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นมาจากความตาย
1. ยอห์น 20:22 – พระเยซูได้ตรัสกับพวกเขาว่า “จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด”
 - 1.1 ระหว่างข้อ 17 และ 19 พระเยซูได้เสด็จขึ้นไปหาพระบิดาและได้เสด็จกลับมา ตอนนี้อยู่ที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับใครคนหนึ่งที่จะบังเกิดใหม่ก็ได้ถูกทำให้สำเร็จแล้ว (ดูใน โรม 10:9-10)
 2. วิญญาณบังเกิดใหม่จากเมล็ดพันธุ์ที่ไม่สลาย

ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่แล้ว ไม่ใช่จากเมล็ดพันธุ์ที่เสื่อมสลายได้ แต่จากเมล็ดพันธุ์ที่ไม่เสื่อมสลาย คือจากพระวาทะของพระเจ้าที่มีชีวิตและดำรงอยู่ (1 เปโตร 1:23)
- ฉ. วิญญาณที่บังเกิดใหม่แล้วไม่สามารถทำบาปได้
- ผู้ที่เกิดจากพระเจ้าไม่ทำบาป เพราะเชื้อของพระเจ้าอยู่ในคนนั้นและเขาทำบาปไม่ได้ เพราะเขาเกิดจากพระเจ้า (1 ยอห์น 3:9)
1. วิญญาณของคุณคือ “ผู้” ที่บังเกิดจากพระเจ้า
 2. 1 ยอห์น 1:8 กล่าวถึงจิตใจและร่างกายที่สามารถทำบาปได้และยังทำบาปอยู่

ข. วิญญาณของคุณก็สมบูรณ์ในพระองค์

เพราะว่าความเป็นพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์ และพวกท่านได้รับความครบบริบูรณ์ในพระองค์ ผู้ทรงเป็นศีรษะเหนือคริสตจักรที่ครอบครองและคริสตจักรที่มีอำนาจทั้งหมด (โคโลสี 2:9, 10)

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงครอบครองความรู้และอำนาจทั้งสิ้นของพระเจ้าในทรงสถิตในวิญญาณของคุณ
2. แม้ว่าพระวาระของพระเจ้าสามารถถูกเรียกว่าอาหารฝ่ายวิญญาณได้ เราก็ไม่ “ห่อเลี้ยงวิญญาณของเรา” อย่างแท้จริง – มันสมบูรณ์แล้ว เมื่อเราห่อเลี้ยงด้วยอาหารฝ่ายวิญญาณ แท้จริงแล้วเรากำลังเปลี่ยนจิตใจของเราเพื่อจิตใจของเราจะเห็นด้วยกับวิญญาณของเรา

ข. การนมัสการที่แท้จริงมาจากวิญญาณ – ยอห์น 4:23, 24

“แต่วาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อคนที่นมัสการอย่างแท้จริงจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหากคนเช่นนั้นมานนมัสการพระองค์ พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ และคนที่นมัสการพระองค์จะต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง”

ณ. การรับรู้ฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นในวิญญาณ

1. พระเยซูได้รับรู้ในวิญญาณของพระองค์ มาระโก 2:8 – เมื่อชายที่เป็นง่อยถูกหย่อนลงในห้องพระเยซูได้รับรู้ถึงความสงสัยของพวกธรรมาจารย์
2. การรับรู้ฝ่ายวิญญาณเป็นคุณสมบัติของคนที่ถูกสร้างใหม่

IV. จิตใจ

ก. จิตใจประกอบด้วยความสามารถทางจิตใจทุกอย่างที่คุณมีก่อนที่คุณได้รับความรอด

1. จิตใจนั้นรวมถึงความคิด ความตั้งใจ และอารมณ์
2. เมื่อคุณบังเกิดใหม่แล้ว กระบวนการแห่งการเปลี่ยนแปลงความคิดให้เป็นตามพระวาระของพระเจ้าก็เริ่มต้น
3. ของประทานฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งได้ถูกมอบแก่มนุษย์เพื่อการเปลี่ยนแปลงความคิดให้สำเร็จคือ การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข. จิตใจของบุคคลหนึ่งสามารถเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

1. หลักฐานที่ 1: ในภาคพันธสัญญาเดิม พระเจ้าได้เติมเต็มหลายคนด้วยพระวิญญาณของพระองค์ แม้กระทั่งก่อนที่การบังเกิดใหม่จะใช้ได้ พระองค์ได้ทำสิ่งนี้กับพวกผู้เผยพระวาระแห่งภาคพันธสัญญาเดิมและผู้เขียนภาคพันธสัญญาเดิมทุกคน
 - 1.1 ตัวอย่างต่างๆที่กล่าวว่าพระเจ้าได้เติมเต็มผู้เชื่อในภาคพันธสัญญาเดิมด้วยพระวิญญาณของพระองค์อย่างที่เป็นจริง

- (1) เบซาเลล – อพยพ 31:3; 35:31
 - (2) โยชูวา – กัณดารวิถี 27:18
 - (3) เอเสเคียล – เอเสเคียล 2:2; 3:24
- 1.2 คนเหล่านี้ไม่สามารถบังเกิดใหม่ได้ เพราะว่าพระคริสต์ยังไม่ได้สิ้นพระชนม์และถูกทำให้คืนพระชนม์
- (1) ฮีบรู 11:13 – พวกเขาได้ตายไปด้วยความเชื่อ ยังไม่ได้รับพระสัญญาต่างๆ
 - (2) ฮีบรู 11:39 – พวกเขาได้รับคำพยานที่ดี (หรือความชอบธรรม) โดยทางความเชื่อ
- 1.3 ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในบางส่วนของพวกเขาเองไม่ใช่วิญญาณ
- 1.4 เพื่อว่าพวกเขาสามารถได้ยินพระวาทะของพระองค์ พระเจ้าก็ได้เติมเต็มจิตใจของพวกเขาด้วยพระวิญญาณและความคิด
2. หลักฐานที่ 2: ในฐานะผู้เชื่อแห่งภาคพันธสัญญาใหม่ เราก็ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลังจาก เราได้บังเกิดใหม่และได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวิญญาณของเรา *เรียบร้อยแล้ว*
- 2.1 กิจการ 1:5, 8 – พระเยซูได้สัญญาว่าเราจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณและฤทธิ์เดช
- 2.2 พวกสาวก (ในฐานะผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่) ก็ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดภาษาอื่นๆ (กิจการ 2:4; 19:1, 2, 6)
- (1) กิจการ 2:4 – คน 120 คนทั้งหมดผู้ได้อยู่ในห้องชั้นบน
 - (2) กิจการ 8:21 – เปโตรและยอห์นได้มายังสะมาเรียเพื่อช่วยเหลือคนกลับใจเชื่อของฟีลิป ให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เปโตรได้กล่าวคำซีโมนอดีตหมอผี เพราะว่าเขาได้เสนอที่จะซื้อของประทานแห่งการให้ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เปโตรได้กล่าวว่าเขาไม่มีส่วนในการงานนี้ คำกรีกที่แปลว่า “การงาน” คือ *logos* (โลกอส) ซึ่งตามปกติแปลว่าการเปล่งเสียง
 - (3) กิจการ 9:17 – เปาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ภายหลังใน 1 โครินธ์ 14:18 ท่านกล่าวว่าท่านขอบพระคุณพระเจ้าที่ท่านพูดภาษาแปลกๆ มากกว่าชาวโครินธ์
 - (4) กิจการ 10:44-46 – ขณะที่เปโตรกำลังได้เทศนาแก่โครเนลิอัสและบรรดาผู้ที่อยู่ในบ้านของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้เติมเต็มพวกเขา และพวกเขาทั้งหมดได้พูดภาษาแปลกๆ
 - (5) กิจการ 19:6 – เปาโลได้วางมือบนสาวกชาวเอเฟซัสที่เชื่อใหม่ๆ และพวกเขาได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและได้พูดภาษาแปลกๆ
- 2.3 คุณได้ยินภาษาแปลกๆ ในความคิดของคุณ (ส่วนหนึ่งของจิตใจของคุณ) ก่อนที่คุณพูดออกจากปากของคุณ ซึ่งพิสูจน์ว่าแม้กระทั่งจิตใจของคุณก็สามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้
- (1) กิจการ 2:4 – พวกเขาได้พูดเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จัดเตรียมภาษาให้

ค. คริสเตียนต้องรับมือกับจิตใจของพวกเขา

1. ยากอบกล่าวต่อผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่ที่ต้องการให้จิตใจของพวกเขาได้รับความรอด นี่ไม่ใช่การอ้างอิงถึงการบังเกิดใหม่
ยากอบ 1:21 — . . . และด้วยใจที่สุภาพอ่อนโยนจงน้อมใจรับพระวจนะที่ทรงปลุกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิตวิญญาณของพวกท่านให้รอดได้
2. ชีวิตของเราได้รับการเปลี่ยนแปลง (พลิกฟื้น) เมื่อเราเปลี่ยนจิตใจของเรา
 - 2.1 จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ. . . (โรม 12:2)
 - 2.2 สภาพภายในนั้นก็ได้รับการเปลี่ยนใหม่ทุกๆ วัน (2 โครินธ์ 4:16)
3. เราสามารถที่จะอธิษฐานน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยภาษาแปลกๆ ได้ แม้กระทั่งว่าความคิดของเราไม่รู้สิ่งที่จะอธิษฐาน (โรม 8:26-32)

V. ร่างกาย

ก. ผ่านการเห็นด้วยของวิญญาณของเราและจิตใจของเรานั้นเองที่เราควบคุมกิจการของร่างกายเรา

1. เราต้องนำร่างกายของเราให้อยู่ภายใต้การควบคุม – 1 โครินธ์ 9:27
2. เราต้องถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของเรา – 1 โครินธ์ 6:20
3. เราต้องทำลายกิจการของร่างกาย – โรม 8:13
4. เราต้องถวายตัวของเราเพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิต – โรม 12:1

VI. ใจ

ก. คุณไม่สามารถใช้คำว่า “ใจ” และ “วิญญาณ” อย่างสลับกันได้ อยู่เสมอ

ข. “ใจ” ประกอบด้วยทั้งวิญญาณและจิตใจ

1. ส่วนใหญ่แล้ว คำว่า “ใจ” ในพระคัมภีร์อ้างอิงถึง จิตใจ อย่างเฉพาะ
 - 1.1 ข้อเหล่านี้กล่าวถึงใจที่บรรลุน้ำที่ต่างๆของจิตใจ ไม่ใช่วิญญาณ
 - (1) สุภาษิต 6:18 – ใจคิดแผนต่างๆ
 - (2) สุภาษิต 15:28 – ใจสามารถศึกษาได้
 - (3) ลูกา 6:45 – ถ้อยคำต่างๆถูกดำเนินการผ่านทางความคิดก่อนที่ออกมาจากปาก
 - 1.2 ข้อเหล่านี้กล่าวถึงใจที่บรรลุน้ำที่ต่างๆของความตั้งใจ
 - (1) สุภาษิต 3:5 – ใจสามารถเลือกได้
 - (2) สดุดี 73:7 – ใจสามารถต้องการหรือปรารถนาได้
2. เปโตรทำให้มันชัดเจนว่าวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของใจ 1 เปโตร 3:4 – “แต่จงประดับด้วยบุคลิกที่ซ่อนอยู่ในใจ”
3. บทสรุปคือ ใจของคุณประกอบด้วย ทั้ง วิญญาณวิญญาณ และ จิตใจของคุณ

VII. ความคิด

ก. การทำให้กระจ่างเกิดขึ้นในความคิดที่ได้รับการเปลี่ยนใหม่ (โรม 12:1, 2)

1. ในความคิดที่ได้รับการเปลี่ยนใหม่ วิญญาณและจิตใจก็เห็นด้วยกัน ความคิดของคุณลงรอยกับสิ่งที่วิญญาณของคุณรับรู้จากการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์
2. ความเห็นตรงกันเป็นอำนาจฝ่ายวิญญาณที่มีพลัง ความเห็นตรงกันหมายถึง ที่จะเข้าไปสู่การลงรอยกับพระพรของพระเจ้า

2.1 อาโมส 3:3 – สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือ นอกจากทั้งสองจะได้ตกลงกันไว้ก่อน?

2.2 มัทธิว 18:19 – ถ้าพวกท่านสองคนจะร่วมใจกัน... ก็จะทำสิ่งที่นั่นให้

3. การมั่นคงในความคิด

3.1 เมื่อความคิดของเราถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ในด้านหนึ่งด้านใด เราก็เชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าสิ่งที่พระวาทะของพระเจ้ากล่าวเกี่ยวกับด้านนั้นก็เป็นจริง แม้ว่าความรู้สึกทางร่างกายต่างๆ ของเราบอกเราอย่างแตกต่างออกไป

3.2 เราไม่ใช่คนสองใจและคนที่ไม่มั่นคงอีกต่อไป เรามาถึงตำแหน่งที่สามารถรับสิ่งต่างๆ จากพระเจ้าได้แล้ว

ยากอบ 1:6-8 – แต่จงขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย เพราะว่าคนที่สงสัยนั้นเป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ถูกลมพัดซัดไปมา คนๆ นั้นจงอย่าคิดเลยว่าจะได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาเป็นคนสองจิตสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางของตน

ข. เมื่อความคิดของคริสเตียนได้รับการเปลี่ยนใหม่โดยพระวาทะของพระเจ้า มันก็ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของความเชื่อ

VIII. เมื่อจิตใจของคุณเชื่อมั่นอย่างเต็มที่และเห็นด้วยกับวิญญาณ พลังที่ยิ่งใหญ่ก็ถูกปลดปล่อยเพราะว่าไม่มี ความสงสัยในใจของคุณอีกต่อไป

ก. ความเชื่อแห่งใจเรียกร้องวิญญาณที่มีชีวิตใหม่ (บังเกิดใหม่) และความคิดที่ได้รับการเปลี่ยนใหม่ (ได้รับความกระจ่าง)

ข. ความเชื่อเริ่มต้นและความสงสัยจบลง

มาระโก 11:23, 24 – เรบอกความจริงกับพวกท่านว่า ถ้าใครสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยลงทะเลไป’ และใจ ไม่สงสัย แต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นไปตามนั้นจริงๆ เพราะเหตุนี้ เรบอกท่านทั้งหลายว่า เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าจะได้รับ แล้วพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น

IX. เราได้รับการเปลี่ยนใหม่ (พลิกฟื้น) อย่างสิ้นเชิง เมื่อความคิดของเราถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ - โรม 12:2

- ก. “ได้รับการเปลี่ยนใหม่” [ภาษากรีก] μεταμορφώω 3339 metamorphoō {เมท-ทา-มอร์-โฟ-โอ} : เพื่อเปลี่ยนไปในอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อเปิดเผยสิ่งที่อยู่ภายในให้ปรากฏ นี่คือการศัพท์ของภาษาอังกฤษของคำว่า “metamorphosis” (เมท-ทา-มอร์-โฟ-ลิส) คือ การเปลี่ยนแปลงที่หนอนผีเสื้อได้เผชิญจนกระทั่งกลายมาเป็นผีเสื้อ
- ข. ภาษากรีกคำเดียวกันนี้ก็แปลว่า “การเปลี่ยนสภาพ” ในมาระโก 9:2 และ มัทธิว 17:1-2 – พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องของยากอบขึ้นภูเขาสูงแต่ลำพัง แล้วพระองค์ก็ทรงได้รับการเปลี่ยนแปลงไป ต่อหน้าพวกเขา พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงเหมือนแสงอาทิตย์ ฉลองพระองค์ก็ขาวผ่องดุจแสงสว่าง ในทันใดนั้นโมเสสและเอลียาห์ก็มาปรากฏแก่พวกเขา และพูดคุยกับพระองค์
1. เป็นเวลาครู่หนึ่งที่เปโตร ยากอบและยอห์นสามารถที่จะเห็นพระเยซูในมิติวิญญาณ
 2. เป็นเวลาครู่หนึ่งที่พวกเขาได้เป็นพระเยซูในแนวทางที่พวกเขาทศวรรค์และพวกเขาปีศาจเห็นพระองค์ตลอดเวลา
 3. ลูกา 9:29 – ขณะพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่ พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และฉลองพระองค์ก็ขาวจนพราวตา [เปลี่ยนไปจากการอำพราง]
- ค. เราได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระสิริของพระเจ้าเพื่อสะท้อนพระสิริของพระองค์
1. 2 โครินธ์ 3:18 – แต่เราทุกคน ไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว และมองดูพระรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเราก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป เหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ
 2. คำว่า “เปลี่ยนแปลง” ในข้อนี้คือคำเดียวกันในภาษากรีกคือ “เมท-ทา-มอร์-โฟ-โอ” เหมือนอย่างหนอนผีเสื้อที่มันรังไหมดิบรอบตัวเองและในที่สุดมันก็ได้เปลี่ยนเป็นผีเสื้อที่งดงาม เรายังสามารถสำแดงถึงความงดงามฝ่ายวิญญาณแห่งสภาพภายในของเราซึ่งดูแตกต่างอย่างมากจากรังไหมดิบ (ร่างกายของเรา)
 3. ตอนนี้เราสามารถทำหน้าที่ในสิทธิอำนาจของพระคริสต์ในฐานะทูตของพระองค์ได้ “ร่างกายของเราก็คือมันที่ปิดบังตาเราไม่ให้เห็นตัวตนที่แท้จริงของเรา สิ่งที่เรามองเห็นเป็นแต่เพียงเรือนร่างภายนอกของเราซึ่งผู้ฟังได้ เมื่อเรารับการเปลี่ยนแปลงความคิดเสียใหม่ เราก็เริ่มตระหนักว่าโลกวิญญาณมองเห็นเราอย่างที่พวกเขามองเห็นพระเยซู คือเปล่งปลั่งด้วยแสงสว่างจากพระเจ้าและดำเนินในสิทธิอำนาจในฝ่ายวิญญาณเหมือนพระเยซู ผมแน่ใจว่าทั้งบรรดาทูตสวรรค์และเหล่าปีศาจบ่อยครั้งก็แปลกใจว่า ‘ทำไมพวกเขาไม่รับเอาอาวุธที่ทรงพลังและทำลายการงานของมารให้สิ้นซาก’

“เราจะเป็นเหมือนพระองค์ในโลกนี้ เท่ากับที่เราได้รับการทำให้กระจ่างว่า พระเจ้าได้ทำให้เราเป็นใคร เรารับการเปลี่ยนความคิดมากแค่ไหน เราก็สามารถเข้ามาหาพระเจ้าด้วยความมั่นใจมากแค่ไหน ซึ่งรู้ว่าเรามีตำแหน่งแห่งกำลัง ฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจ เพราะว่าเราถูกสวมไว้ในเสื้อแห่งความชอบธรรมโดยการทำงานของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”
– ดร. ดักลาส เจ. วินเกต อธิการบดีแห่งมหาวิทยาลัยไลฟ์คริสเตียน

ความรักของเราจึงสมบูรณ์ในข้อนี้ เพื่อเราจะมีความมั่นใจในวันพิพากษา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเช่นไร เราในโลกนี้ก็เช่นเช่นนั้น

– 1 ยอห์น 4:17

ตอนที่ 3

ความเข้าใจเรื่องความชอบธรรม

I. ฉายาแห่งความชอบธรรม กับ ฉายาแห่งความบาป

ก. ความบาปในฐานะฉายาที่ครอบงำ

1. ฉายาแห่งความบาปได้เกิดขึ้นภายหลังการล้มลงในบาปของอาดัมและเอวา
2. การล้มลงในบาปได้ทำลายการสามัคคีธรรมของอาดัมและเอวากับพระเจ้า พระวิญญาณได้จากวิญญาณของพวกเขาไป
3. ฉายาแห่งความบาปทำให้การสามัคคีธรรมแตกหักเรื่อยไป
 - 3.1 มันปล้นความมั่นใจของเราไป
 - 3.2 มันก่อให้เกิดการถูกกล่าวโทษ
4. ฉายาแห่งความบาปก่อให้เกิดศาสนา และปรัชญาทั้งหมด
 - 4.1 ยอห์น 8:41-47 – ซาดานคือพ่อของคนที่ยังไม่ได้รับความรอด
 - 4.2 2 โครินธ์ 6:14-18 – คนที่ยังไม่ได้รับความรอด ถูกเรียกว่า “คนไม่ชอบธรรม”
 - 4.3 2 โครินธ์ 5:21 – คนที่ได้รับความรอดแล้ว ถูกเรียกว่า คนชอบธรรมของพระเจ้า

ข. ความชอบธรรมในฐานะฉายาที่ครอบงำ

1. สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นกับการบังเกิดใหม่และความคิดที่ได้รับการเปลี่ยนใหม่เท่านั้น
2. จิตสำนึกของเราถูกชำระจากบาป
องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า นี่คือการพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับเขาทั้งหลาย หลังจากสมัยนั้น เราจะบรรจุนิยามบัญญัติของเราไว้ในใจของพวกเขา และเราจะจารึกมันไว้ในจิตใจของพวกเขา และเราจะไม่จดจำบาปของพวกเขา และการอธรรมของพวกเขาอีกต่อไป เมื่อมีการยกโทษบาปแล้ว ก็ไม่มีการถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อลบบาปอีกต่อไป

เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์โดยพระโลหิตของพระเยซู ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ทรงเปิดให้เราผ่านเข้าไปทางม่านนั้น คือทางพระกายของพระองค์ และเมื่อเรามีปุโรหิตใหญ่เหนือหมู่คนของพระเจ้าแล้ว ก็ให้เราเข้าไปใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความไว้วางใจเต็มที่ มีใจที่ได้รับการประพรมให้พ้นจากมโนธรรมที่ไม่ดี และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำสะอาด ขอให้เรายังคงยึดมั่นในความหวังที่ประกาศไว้โดยไม่มีวันไหว เพราะว่าพระองค์ผู้ประทานพระสัญญานั้นทรงซื่อสัตย์ – ฮีบรู 10:16-23
3. เราได้รับการช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืดแล้ว
โคโลสี 1:13, 14 – พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเราเข้ามาไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์ ในพระบุตรนั้นเราได้รับการไถ่ คือการยกโทษจากบาปทั้งหลาย

- 3.1 เราได้รับการช่วยให้พ้นจากสิทธิอำนาจของซาตานแล้ว
- 3.2 เราถูกสร้างใหม่ — กำเนิดอยู่ในแผ่นดินของพระเจ้า
- 3.3 เรามีการไถ่ — ความสามารถที่ได้รับการรื้อฟื้นเพื่อจะปกครองและครอบครอง เพราะความบาปของเราได้รับการอภัยแล้ว
 - (1) พระเยซูทรงปราศจากความกลัว มั่นใจและกล้าหาญ
 - (2) ในอาณาจักรของพระองค์นั้น พระองค์ส่งผ่านการปราศจากความกลัว ความมั่นใจและความกล้าหาญมายังเรา
- 3.4 เราได้รับการอภัยโทษ (ยก) บาปของเราแล้ว
 - (1) การอภัยโทษ [ภาษากรีก] ἀφεσις 859 aphesis {อาเฟซิส}: การอภัยโทษ การยกโทษ การช่วยให้พ้น เสรีภาพ
 - (2) การอภัยโทษอ้างอิงถึง การกำจัดบาปไปอย่างสิ้นเชิง ไม่ใช่การกลบเกลื่อนบาปไปใน การไถ่โทษของพันธสัญญาเดิม
4. เราได้รับสันติสุขจากพระเจ้า
 - 4.1 อิสยาห์ 57:21 – ไม่มีสันติสุขแก่คนอธรรม พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัส
 - 4.2 โรม 5:1 – เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุข เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

II. ด้านในสวรรค์และด้านฝ่ายโลกแห่งความชอบธรรม

ก. ด้านในสวรรค์แห่งความชอบธรรม

1. ความชอบธรรมของเราเป็นความจริงแห่งสวรรค์ซึ่งตั้งอยู่บนสิ่งที่พระเยซูได้กระทำเพื่อเราที่บนไม้กางเขน
 - 1.1 อิสยาห์ 53:9 – และเขาจัดหลุมศพของท่านไว้กับคนอธรรมและเขาจัดท่านไว้กับเศรษฐีในความตายของท่าน
 - (1) “ความตาย” ในข้อนี้อยู่ในรูปพหูพจน์ในคำฮีบรูดั้งเดิม มันอาจได้ถูกแปลว่า “ความตายต่างๆ”
 - (2) พระเยซูได้ประสบการตายฝ่ายวิญญาณ – การแยกจากพระเจ้า พระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์จำต้องละพระองค์ไปเมื่อพระองค์ได้เป็นบาปเพื่อเรา
มาระโก 15:34 และ มัทธิว 27:46 – พอถึงบ่ายสามโมง พระเยซูก็ทรงร้องเสียงดังว่า “เอโลอี เอโลอี ลามา สะบักธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์?”
 - (3) พระเยซูได้ประสบการตายทางกายภาพ – วิญญาณได้ถูกแยกออกจากร่างกาย
ลูกา 23:46 – พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ตรัสอย่างนั้นแล้วก็สิ้นพระชนม์”

ยอห์น 19:30 – เมื่อพระเยซูทรงรับเหล้าองุ่นเปรี้ยวแล้ว พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว”
และก้มพระเศียรลงสิ้นพระชนม์

1.2 พระเยซูได้ถูกกระทำให้บาปเพื่อเรา 2 โครินธ์ 5:21 – พระเจ้าทรงทำพระองค์ผู้ทรงไม่มี
บาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

- (1) พระเยซูได้เลือกที่จะรับความบาปแทนเรา
- (2) ข้อเรียกร้องทุกข้อถึงความยุติธรรมได้รับการตอบสนองที่บนไม้กางเขน
- (3) ในความตายของพระองค์นั้น พระเยซูเป็นพระเจ้าที่ทรงทุกข์ทรมานเพื่อมนุษย์

1.3 ฮีบรู 9:24-28 – พระองค์ได้กำจัดบาปโดยการพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา

1.4 โรม 4:25 – คือพระเยซูผู้ทรงถูกมอบให้ถึงความตาย เพราะการล่วงละเมิดของเรา คือผู้ที่
พระเจ้าทรงให้เป็นขึ้นเพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม

- (1) เรารู้ว่าพระองค์ได้ทรงแบกรับบาปของเราไว้เพราะ:
 - (1.1) ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูไม่ได้ถูกครอบงำด้วยความตาย เพราะ
พระองค์ทรงปราศจากบาป
 - (1.2) เป็นไปไม่ได้โดยที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ ถ้าไม่ได้ “บาปเพื่อเรา” ร่างกายของ
พระองค์เป็นอมตะ แต่ร่างกายของพระองค์เป็นมตะตอนที่พระองค์ได้รับแบก
บาปของเรา
- (2) เรารู้ว่าเราได้รับการให้อภัยเพราะ:
 - (2.1) พระเยซูคริสต์ไม่สามารถถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายได้นอกจากว่าบาป
ของเราได้รับการอภัย
 - (2.2) ถ้าความบาปของเรายังไม่ได้รับการอภัย ความบาปของเราก็จะยังทำให้
พระเยซูถูกแยกออกจากพระเจ้า

1.5 1 เปโตร 3:18 – เพราะพระคริสต์ทรงทนทุกข์ครั้งเดียวเป็นพอเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบ
ธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อจะนำพวกท่านไปถึงพระเจ้า ฝ่ายกายพระองค์จึงสิ้นพระชนม์
แต่ฝ่ายจิตวิญญาณทรงคืนพระชนม์

1.6 1 ทิโมธี 3:16 – เราต้องยอมรับว่าความล้าลึกแห่งความเชื่อของเรานั้นยิ่งใหญ่มาก คือว่า
พระองค์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์ ทรงได้รับการพิสูจน์ว่าชอบธรรมโดยพระวิญญาณ ทรง
ปรากฏต่อเหล่าทูตสวรรค์ ทรงได้รับการประกาศออกไปยังบรรดาประชาชาติ ทรงได้รับ
การเชื่อวางใจจากคนมากมายในโลก และทรงถูกรับขึ้นไปด้วยพระสิริ

1.7 โคลโลสี 1:18 – พระเยซูถูกเรียกว่า ผู้แรกที่เป็นขึ้นจากตาย

1.8 กิจการ 13:33 (อ้างอิงจาก สดุดี 2:7) – “วันนี้เราให้กำเนิดเจ้า”

2. พระเจ้าได้ทรงผูกพันพระองค์เองกับพระวาระของพระองค์ต่อหน้าชาวสวรรค์ทั้งหมด

2.1 สดุดี 138:2 – พระองค์ทรงเชิดชูพระนามและพระคำรัสขของพระองค์เหนือสิ่งสารพัด

ข. ด้านฝ่ายโลกแห่งความชอบธรรม

1. สิ่งที่พระเยซูได้ซื้อเพื่อเราในสวรรค์ตอนนี้เป็นของเราที่จะได้ชื่นชมในโลก
2. ด้านฝ่ายโลกเป็นการประยุกต์ใช้ส่วนตัวถึงสิ่งที่เป็นของเราอย่างถูกต้องเนื่องจากสิ่งทีพระเยซูได้ทำ

ค. การเปิดใช้สิ่งที่เป็นของเราอย่างถูกต้อง – การเปิดใช้พระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้า

1. ในการที่จะได้รับพระพรเต็มทีซึ่งเป็นของเราอย่างถูกต้องนั้น เราต้องเปิดใช้สิ่งที่ได้ถูกทำให้สำเร็จแล้ว – โดยความเชื่อ

1.1 สิ่งนี้เทียบเท่ากับการบังคับใช้กฎหมายซึ่งอยู่ “ในหนังสือ”

1.2 ถึงแม้มันจะเป็นกฎหมายมาตลอด มันทำการได้เท่านั้นเมื่อถูกบังคับใช้

2. สามขั้นตอนสู่การเปิดใช้สิ่งที่เป็นของเราอย่างถูกต้อง:

2.1 ขั้นที่หนึ่ง: การช่วยให้พ้นและการย้าย ณ การบังเกิดใหม่

โคโลสี 1:13-14 (KJV) – พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์ ในพระบุตรนั้นเราจึงได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือเป็นการทรงโปรดยกบาปทั้งหลายของเรา

(1) คำนิยาม:

(1.1) “ช่วยให้พ้น” [ภาษากรีก] $\rho\acute{\upsilon}\nu\omicron\mu\alpha\iota$ 4506 rhoumai {กรูโอมาย}: ช่วยกู้ ช่วยให้พ้น

(1.2) “ย้าย” [ภาษากรีก] $\mu\epsilon\theta\iota\sigma\tau\eta\mu\iota$ 3179 methistemi {เมทิสเตมิ}: เปลี่ยนที่ โยกย้าย นำออกไปจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

(2) นี่คือสิ่งที่ถูกเปิดใช้เพื่อคริสเตียนทุกคน ณ การบังเกิดใหม่

(2.1) เอเฟซัส 1:3 – สาธุการแก่พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ประทานพรฝ่ายจิตวิญญูณทุกอย่างแก่เราในสวรรค์สถานโดยพระคริสต์

(2.2) เอเฟซัส 2:6 – และพระองค์ทรงทำให้เราเป็นขึ้นมามีชีวิตด้วยกันกับพระคริสต์ และทรงให้เรานั่งด้วยกันกับพระองค์ในสวรรค์สถานในพระเยซูคริสต์

2.2 ขั้นที่สอง: การทำให้กระจ่างตามลำดับ

(1) การทำให้กระจ่างตามลำดับของพระเจ้าถึงสถานภาพที่ถูกต้องของเรากับพระเจ้า

(2) โรม 1:16, 17 – ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน แล้วพวกกรีกด้วย เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้น ความชอบธรรมซึ่งเกิดมาจากพระเจ้าก็ได้สำแดงออกโดยความเชื่อ และเพื่อความเชื่อ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ”

(3) โรม 3:21-26 – แต่เดิมนั้นความชอบธรรมของพระเจ้านั้นปรากฏนอกเหนือธรรมบัญญัติ ความชอบธรรมดังกล่าวก็ได้รับการยืนยันจากหมวดธรรมบัญญัติและพวกผู้เผย พระวจนะ คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งปรากฏโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์แก่ทุกคนที่เชื่อ โดยไม่ทรงถือว่าเขาแตกต่างกัน เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงมีพระคุณให้เขาเป็นผู้ชอบธรรมโดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เขาให้พ้นบาปแล้ว พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ ความเชื่อจึงได้ผล ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า ในการที่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัย และทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้วนั้น และเพื่อจะสำแดงในปัจจุบันนี้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม และทรงให้ผู้ที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรมด้วย

2.3 ขั้นที่สาม: การเปลี่ยนแปลงตามลำดับ

(1) เราได้รับการเปลี่ยนแปลง เมื่อความคิดของเราได้รับการเปลี่ยนแปลง (โรม 12:2)

(2) เมื่อเรามองใน “กระจกเงา” และเห็นพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็เป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้นเรื่อยไป: 2 โครินธ์ 3:18 – เราก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์ โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป

(3) เอเฟซัส 4:23, 24 – และให้วิญญาณและจิตใจของพวกท่านได้รับการเปลี่ยนใหม่ และรับการสอนให้สวมสภาพใหม่ ซึ่งได้รับการสร้างขึ้นตามแบบของพระเจ้าในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์อย่างแท้จริง

(3.1) เรา “สวม” ฉายาแห่งความชอบธรรม

(3.2) “ตัวใหม่” ของเราถูกสร้าง “ตามแบบของพระเจ้า” ซึ่งทำให้เราเป็นเหมือนพระเจ้า

(4) 2 โครินธ์ 5:21 – เราถูกสร้างให้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าในพระองค์

3. ผลลัพธ์ต่างๆ ของการช่วยให้พ้น การย้าย การทำให้กระจ่างและการเปลี่ยนแปลง:

3.1 ความเชื่อได้รับการรื้อฟื้น – โรม 10:17

3.2 คำอธิษฐานของเรามีพลังทำให้เกิดผล – ยากอบ 5:16 คำวิงวอนของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากและเกิดผล

3.3 สันติสุขกับพระเจ้าได้รับการรื้อฟื้น โรม 5:1 – เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรม โดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

3.4 เรามีอำนาจครอบครอง โรม 5:17 – เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนเดียวนั้น มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระกรุณาอันไพบูลย์ และรับของประทานคือความชอบธรรมก็จะดำรงชีวิต และครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์

3.5 เราได้รับธรรมชาติใหม่

- (1) 2 โครินธ์ 5:17 – ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น
- (2) โรม 6:5-11 – เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ในการเป็นขึ้นจากตายอย่างพระองค์ เรารู้แล้วว่า คนเก่าของเรานั้น ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาป

แต่ถ้าเราตายแล้วกับพระคริสต์ เราเชื่อว่าเราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ด้วย เราารู้ยู่่ว่าพระเจ้าทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากตาย แล้วพระองค์จะไม่ตายอีก ความตายจะไม่มีอำนาจเหนือพระองค์ต่อไป ด้วยว่าซึ่งพระองค์ได้ทรงตายนั้นพระองค์ได้ทรงตายต่อบาปครั้งเดียวเป็นพอ แต่ซึ่งพระองค์ทรงชีวิตอยู่นั้น พระองค์ทรงชีวิตสนิทกับพระเจ้าในทำนองเดียวกัน พวกท่านจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์

- 3.6 ตอนนี้เราเป็นอันเดียวกันกับพระเยซู – 1 ยอห์น 4:17 – ความรักของเราจึงสมบูรณ์ในข้อนี้ เพื่อเราจะมีใจมั่นใจในวันพิพากษา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเช่นไร เราในโลกนี้ก็เป็นอย่างนั้น
- 3.7 เรามีความสามัคคีธรรมกับพระเจ้าพระบิดา และกับพระเยซูพระบุตร – 1 ยอห์น 1:3ข – และเราก็มีสามัคคีธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์

ตอนที่ 4

ความเข้าใจเรื่องการทบทวนทุกข์

เมื่อเราศึกษาเรื่องความเชื่อ บ่อยครั้งก็มีคำถามเรื่องการทบทวนทุกข์เกิดขึ้นและไม่ว่าความเชื่อสามารถเอาชนะการทบทวนทุกข์ได้หรือไม่

I. เหตุผลที่คริสเตียนทบทวนทุกข์อย่างไม่จำเป็น

ก. เหตุผลที่หนึ่ง: ไม่มีความรู้ถึงความจริงแห่งพระวาระของพระเจ้า (ความรู้ไม่รู้)

1. โยเซยา 4:6 – ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้
2. 1 ทิโมธี 2:4 – พระเจ้าทรงประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอดและรู้ความจริง
3. 2 เปโตร 1:2, 3 – พระคุณและสันติสุขมาโดยทางความรู้ ทุกสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตและต่อการดำเนินตามทางพระเจ้ามาโดยทางความรู้
4. 1 โครินธ์ 15:34 – ตระหนักถึงความชอบธรรม และไม่ทำบาปโดยทางความรู้
5. สุภาษิต 11:9 – คนชอบธรรมจะรอดพ้นด้วยความรู้

ข. เหตุผลที่สอง: การไม่ปฏิบัติตามพระวาระที่พวกเขาารู้แล้ว

1. มัทธีว 7:24 – ได้ยินคำเหล่านี้และประพฤติตาม = บ้านที่ถูกสร้างไว้บนศิลา
2. ยากอบ 1:21, 22, 25 – อย่าเป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น แต่จงเป็นผู้ประพฤติตามพระวาระด้วย

ค. เหตุผลที่สาม: การต่อต้านหรือการกบฏที่เปิดเผยต่อความจริง

1. 2 ทิโมธี 2:24-26 – ผู้ที่ต่อต้านความจริง ก็ต่อต้านตัวเอง
2. โยเซยา 4:6 – พวกเขาถูกทำลายเพราะขาดความรู้ พวกเขาขาดความรู้ เพราะพวกเขาปฏิเสธความรู้

ง. เหตุผลที่สี่: การกบฏต่อสิทธิอำนาจ

1. กัณดารวิถี 16:1-7, 19-33 – การกบฏต่อโมเสส และอาโรน
2. 1 ทิโมธี 2:1, 2 – ผู้เชื่อได้รับคำสอนให้อธิษฐานเพื่อผู้มีอำนาจ “ก่อนสิ่งอื่นใด”
 - 2.1 อธิษฐานเพื่อผู้มีหน้าที่ปกครองในคริสตจักร – อัครทูต ผู้เผยพระวาระ ศิษยาภิบาล ฯลฯ
 - 2.2 อธิษฐานเพื่อผู้มีหน้าที่ปกครองฝ่ายบ้านเมือง – นายกรัฐมนตรี ผู้ว่าราชการ ฯลฯ

จ. เหตุผลที่ห้า: การดำเนินชีวิตอยู่ในความบาป

1. สุภาษิต 13:15 – หนทางของผู้ละเมิดนั้นยากลำบาก
2. กาลาเทีย 5:19-21 – รายชื่อที่ยาวเหยียดของบาปต่างๆ ถ้าทำสิ่งเหล่านี้แล้ว คุณจะไม่ได้รับมรดกที่เต็มขนาดของคุณ

3. กาลาเทีย 6:7-9 – หว่านในย่านเนื้อหนัง จะเกี่ยวเก็บความเปื้อน (การถูกทำลาย)
4. ยากอบ 5:14, 15 – จงชโลมคนป่วยด้วยน้ำมัน ร่างกายของพวกเขาจะได้รับการรักษาและบาปต่างๆของพวกเขาจะได้รับการยกโทษ

ฉ. เหตุผลที่หก: การไม่ตระหนักถึงพระกายของพระคริสต์

1. 1 โครินธ์ 11:17-32
2. นี่เป็นบาปต่อคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์ในโลก

ช. เหตุผลที่เจ็ด: การไม่ยกโทษ

1. มัทธีว 18:32, 33 – ไม่ยอมยกหนี้ให้เพื่อนทาสด้วยกัน
2. มาระโก 11:25 – “ถ้าพวกท่านมีเรื่องกับใคร จงยกโทษให้คนนั้น”

ซ. เหตุผลที่แปด: ความริษยาและการขัดแย้งกัน

1. ยากอบ 3:14-16 – ความริษยาและการขัดแย้งกันเป็นปัญญาฝ่ายโลก ฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายผีปีศาจ

ด. เหตุผลที่เก้า: การปรารณาถึงชั่วร้ายต่างๆ อย่างรุนแรง

1. 1 โครินธ์ 10:6 – คนอิสราเอลล้มตายกันเกลื่อนกลาดในถิ่นทุรกันดารเพราะสิ่งนี้

ด. เหตุผลที่สิบ: การนับถือรูปเคารพ

1. 1 โครินธ์ 10:7 – กล่าวถึงรูปโคทองคำใน อพยพ 32:6

ฉ. เหตุผลที่สิบเอ็ด: การผิดประเวณี – บาปทางเพศ

1. 1 โครินธ์ 10:8
 - 1.1 อ้างอิงถึง กัณฑ์การวิถี 25:1-8 – ประชาชนก็ได้เล่นชู้กับหญิงชาวโมอับ
 - 1.2 พวกเขาได้ถวายบูชาต่อพระเทียมเท็จอีกด้วย
 - 1.3 สิ่งนี้ได้ก่อให้เกิดภัยพิบัติ

ฉ. เหตุผลที่สิบสอง: การทดลองพระคริสต์

1. 1 โครินธ์ 10:9 – พวกเขาถูกงูร้ายกัด เพราะสงสัยว่าพระเจ้าสถิตท่ามกลางพวกเขาหรือไม่
 - 1.1 อพยพ 17:2, 7
 - 1.2 กัณฑ์การวิถี 21:5

ฉ. เหตุผลที่สิบสาม: การบ่นและการบ่นว่า

1. 1 โครินธ์ 10:10 – ถูกทำลายด้วยองค์เพชรฆมาต
 - 1.1 กัณฑ์การวิถี 16:41

ด. เหตุผลที่สิบสี่: ความหยิ่ง – ความไม่ฟังฟังพระเจ้า

1. สุภาษิต 8:13 – ความจองหอง

2. สุภาษิต 16:18
 - 2.1 ความหยิ่ง (ท่าทีโง่)
 - 2.2 การล้มลง (การถูกทำลาย)
3. 1 ทิโมธี 3:1-7 – เป็นที่ติเตียน หรือติคบ่วงร้ายของมาร

ฅ. เหตุผลที่ลืมหำ: ทำงานหนักจนตัวเองเกือบเสียชีวิต

1. ฟิลิปปี 2:25-30 – เอปาโพรดิทัสทำงานหนักมากเกินไปจนล้มป่วย

II. การทนทุกข์ตามพระคัมภีร์สำหรับคริสเตียน

ก. การเกี่ยวข้องกับทนทุกข์ของพระคริสต์คือการเข้าใจที่ว่าพระองค์ได้ทนทุกข์ ดังนั้นเราก็ไม่ต้องทนทุกข์

1. พระเยซูได้ทรงทำนายถึงการทนทุกข์ของพระองค์ที่บนไม้กางเขน
 - 1.1 ลูกา 9:22 – พระองค์ตรัสว่า พระองค์จะทนทุกข์ จะถูกปฏิเสธ จะถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่
 - 1.2 ลูกา 22:15 – พระองค์ตรัสอีกครึ่งหนึ่งในระหว่างรับประทานอาหารค่ำ ก่อนที่จะทนทุกข์
 - 1.3 กิจการ 1:1-3 – พระองค์ได้ทรงสำแดงพระองค์เองว่ายังทรงพระชนม์อยู่หลังจากการทนทุกข์ของพระองค์
2. การทนทุกข์ที่แท้จริงของพระองค์คือ การถูกแยกออกจากพระเจ้า
 - 2.1 มัทธิว 27:46 – “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย”
 - 2.2 2 โครินธ์ 5:21 – พระเจ้าได้เป็อนพระพักตร์จากพระเยซูเมื่อพระองค์ได้เป็นบาป
 - 2.3 เมื่อพระเยซูได้เป็นบาป พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ทางกายได้
3. เพราะพระเยซูได้ทนทุกข์ และได้ถูกแยกออกจากพระเจ้า เราจึงไม่ต้องทนทุกข์หรือถูกแยกออกจากพระเจ้า (อิสยาห์ 53:5)

ข. เรามองการทนทุกข์ของบรรดาสาวกและอัครทูตอย่างไร?

1. เพื่อเห็นแก่ความชอบธรรม
 - 1.1 มัทธิว 5:6 – ความสุขมีแก่การหิวกระหายความชอบธรรม
 - 1.2 มัทธิว 5:10 – ความสุขมีแก่การถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรม
2. เพราะพระนามของพระองค์ – มัทธิว 10:22; กิจการ 5:41
3. เพราะพระวณะ – มาระโก 4:17
4. เพราะการมีการเป็นพยานของคริสเตียนที่เข้มแข็งในโลกนี้ – กิจการ 7:54-60
 - 4.1 ยอห์น 16:33 – “เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว”

(1) ฮีบรู 11:35 – บางคนไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อจะได้เป็นขึ้นมาสู่ชีวิตที่ดีกว่า

(2) ฟิลิปปี 1:21 – การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร

(2.1) ไม่มีสิ่งใดถือว่าการสูญเสียในชีวิตคริสเตียน

(2.2) แม้เมื่อคุณตายไป คุณก็จะตรงไปยังสวรรค์ และพบกับพระเยซูแบบหน้าต่อหน้า!

4.2 เปาโลและคนอื่นๆ ได้วิ่งแข่งจนครบถ้วน ซึ่งบรรลุลูกสิ่งทีพระเจ้าได้วางแผนให้พวกท่านทำ

(1) 2 ทิโมธี 4:7-8 – เปาโลได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ได้แข่งขันจนถึงที่สุด ได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว และได้รับมงกุฎแห่งความชอบธรรม

5. บรรดาอัครทูตได้เผชิญกับการถูกข่มเหง แต่ไม่ได้รวมถึงความยากจนและความเจ็บป่วย

ค. ความเจ็บป่วยสอนอะไรแก่เราไหม?

1. ยอห์น 14:26 – “แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวกับท่านแล้ว”

2. พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราเรียนรู้จากพระวณะและพระวิญญาณ ไม่ใช่จากความเจ็บป่วย โรคร้ายหรือผลลัพธ์อื่นใดของการไม่เชื่อฟังพระวณะ

ง. ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราได้รับการทรงเรียกสู่การทนทุกข์ในเรื่องใดบ้าง?

1. เราจะต้องเพียรพยายามเอาชนะความบาป และการตามใจตนเอง

2. พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของเราแห่งการจําแนกความตั้งใจของพระองค์ต่อพระทัยของพระเจ้า
ลูกา 22:41-44 – แล้วพระองค์เสด็จไปจากพวกเขาไกลเท่าระยะหินขว้าง และทรงคุกเข่าลงอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ข้าพเจ้านี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” [มีทูตองค์หนึ่งจากฟ้าสวรรค์มาปรากฏต่อพระองค์และช่วยชูกำลังพระองค์]

เมื่อพระองค์ทรงเป็นทุกข์ พระองค์ก็ยังทรงอธิษฐานอย่างจริงจัง เหนือของพระองค์เป็นเหมือนโลหิตเม็ดใหญ่ไหลหยดลงถึงดิน]

3. การทนทุกข์สำหรับคริสเตียนคือที่จะหยุดทำบาป

1 เปโตร 4:1, 2 – ดังนั้น โดยเหตุที่พระคริสต์ได้ทรงทนทุกข์ทางพระกายแล้ว พวกท่านก็จงคิดเอาตัวเองโดยมีความคิดเดียวกันกับพระองค์ เพราะว่าผู้ที่ทนทุกข์ทางกายก็เลิกข้องเกี่ยวกับบาปอีกต่อไป เพื่อจะไม่ดำเนินชีวิตที่เหลืออยู่ในโลกตามตัณหาของมนุษย์ แต่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ฮีบรู 12:3, 4 – ท่านทั้งหลายจงคิดถึงพระองค์ผู้ทรงยอมทนต่อการคัดค้านของคนบาป เพื่อท่านจะไม่อ่อนล้าและไม่ท้อใจ ในการต่อสู้กับบาปนั้น ท่านยังไม่ได้สู้จนถึงกับต้องหลังเลื้อยเลย

4. โดยความช่วยเหลือของพระเจ้าเท่านั้นที่เราสามารถหยุดกระทำบาปได้ โดยการตายต่อเนื้อหนัง

5. ถ้าคุณมีความรู้ถึงจุดมุ่งหมายของพระเจ้า คือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณเอง คุณจะถูกลักคั่นด้วยมโนคติและจุดประสงค์
 - 5.1 การรู้ว่าชีวิตของคนจำนวนมากจะได้รับการเปลี่ยนแปลงไปชั่ววินาทีเพราะการเชื่อฟังของคุณก็ช่วยให้คุณเห็นถึงความสำคัญของการตัดสินใจเลือกของคุณในแต่ละครั้ง
 - 5.2 คุณเต็มใจที่จะจ่ายราคาเพื่อให้ตัวเองได้เป็นภานะแห่งความมีเกียรติเหมาะที่พระเจ้าจะใช้

จ. สรุป

1. ลูคา 4:1-14
 - 1.1 เมื่อถูกทดลอง จงต่อสู้ด้วยพระวจนะของพระเจ้า
 - 1.2 จากนั้นก็รับฤทธิ์เดช
2. 1 โครินธ์ 10:13 – ทุกๆ การทดลองที่คุณเผชิญก็เป็นการทดลองที่เกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย และพระเจ้าจะประทานทางหลีกเลี่ยงให้คุณอยู่เสมอ
3. ยอห์น 16:33 – จงชื่นใจเถิด คุณจะชนะ โลก!